

2. የጻፍካቸውን ዋና ዋና ትምህርቶች በቤተ ክርስቲያን ለሚገኙ ምዕመናን እንዴት አድርገው እንደሚግሯቸውና ተግባራዊ እንደሚያደርጓቸው ገለጽ።

5. ጸሎት

ትምህርት አሥር

ዕብራውያን ከምዕራፍ 1-2

የመጀመሪያ ቀን፡ - ዕብራውያን 1:1-3

በዚህ ሳምንት የዕብራውያንን የመጀመሪያዎቹን ሁለት ምዕራፎች እናጠናለን። በእነዚህ ምዕራፎች ውስጥ የኢየሱስን ታላቅነት በሁለት ዋና ዋና መንገዶች እንመለከታለን። በመጀመሪያ ኢየሱስ እግዚአብሔር ለሰዎች ከሰጠው ራዕዮች ሁሉ የሚበልጥና የመጨረሻ ራዕይ ነው። ሁለተኛ ከታላቁ መልአክም እጅግ ይበልጣል።

እኛ የምናመልከው አምላክ ዝምተኛ አይደለም። ለሰዎች የሚናገርና ፈቃዱን የሚገልጽ አምላክ ነው። እግዚአብሔር ሰዎችን በሁለት የተለያዩ መንገዶች ይናገራል። በመጀመሪያ እግዚአብሔር ለሰዎች በፍጥረታቱ ውስጥ ሆኖ ይናገራል፤ (ሮሜ 1:18-20 ተመልከት)። ይህ መገለጥ ግንም ሰው ቢድንም ባይድንም ለሰው ልጆች ሁሉ የተሰጠ ነው። ሁለተኛ እግዚአብሔር ለሰዎች ቃሉ በሆነው በመጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ይህ ደግሞ የተለየ መገለጥ በመባል ይታወቃል። ይህን ዓይነት መገለጥ የተሰጠው በኢየሱስ ክርስቶስ አምነው በመንገዱ ቅዱስ አማካኝነት ከእግዚአብሔር ቃል ለሚማሩ ሰዎች ብቻ ነው።

1ኛ ጥያቄ፡ - የእግዚአብሔር ለሰዎች ፈቃዱን መገለጽና ሰዎችን ግናገሩ ለምንድን ነው አስፈላጊ የሆነው?

የእግዚአብሔርን ግንኙነትና ከእርሱ ጋር እንዴት አድርገን ኅብረት ሊኖረን እንደሚችል ልንገነዘብ የምንችለው በመጽሐፍ ቅዱስ አማካይነት ብቻ ነው። በዚህ ሥፍራ ነው እግዚአብሔር ከእኛ የሚጠብቀውን ነገርና ወደ መንግሥተ ሰግያት የምንደርስበትን መንገድ የሚገልጽልን። እውነተኛውን ነገር ግወት የምንችለው ከመጽሐፍ ቅዱስ ነው። በዚህም ነው ትምህርቶች ሁሉ እውነተኛ እንደሆኑ ወይም እንዳልሆኑ ልንገመገም የምንችለው።

ብዙ የሐሰት ሃይማኖቶች ከእግዚአብሔር የመጡ ናቸው የሚሏቸው ብዙ ጽሑፎች አሏቸው። ለመጥቀስ ያህል እስላሞች ቁርዓን አላቸው። ሌሎች ክርስቲያን ነን የሚሉ ሐሰተኞች ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጪ የመጽሐፍ ቅዱስን ያህል ክብደት ያላቸው ሌሎች መጻሕፍቶች አሉ ብለው ይናገራሉ።

2ኛ ጥያቄ፡ - ሀ) በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የግይገሡ ለየት ያሉ ጽሑፎች ወይም ራዕዮች ወይም ትምህርቶች የሚያስተምሩ አንዳንድ የሐሰት አስተማሪዎችን ወይም ሙዋርተኞችን ጥቀስ።

ለ) ከእነዚህ በቤተ ክርስቲያንህ ውስጥ ችግር የሚፈጥሩት የትኞቹ ናቸው? ምን ዓይነትስ መልስ ነው የሰጠሃቸው?

3ኛ ጥያቄ:- ክርስቲያኖች እምነታቸውን ሰዎች በጻፏቸው ጽሑፎች ላይ ሳይሆን በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ብቻ መጣል አስፈላጊ የሆነው ለምንድን ነው?

4ኛ ጥያቄ:- ዕብራውያን ምዕራፍ አንድን አንብብ። በምዕራፉ ውስጥ ያሉትን ሁለቱን ዋና ዋና ትምህርቶች ዘርዝረህ ጻፍ።

ዛሬ የእግዚአብሔር ልዩ ራዕይ በሁለት የተለያዩ መንገዶች እንደተገለጹ እንመለከታለን። በመጀመሪያ በብሉይ ኪዳን ከብዙ መቶ ዓመታት በላይ እግዚአብሔር እራሱንና ፈቃዱን በነቢያት አማካይነት ገለጸ። ሁለተኛ፣ እግዚአብሔር ማንነቱንና ፈቃዱን በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ገለጸ።

* ዕብራውያን 1:1-3 አንብብ።

5ኛ ጥያቄ:- ለቀድሞ አባቶቻችን እግዚአብሔር የተናገረው በእነማን በኩል ነው? ጥቂቶቹን ለምሳሌ ያህል ጥቀስ።

6ኛ ጥያቄ:- በዚህ ዘመን መጨረሻ እግዚአብሔር እንዴት አድርጎ ነው የተናገረው?
7ኛ ጥያቄ:- በነቢያት በኩል ከተሰጠው መገለጥ የልጁን መገለጥ የበለጠ የሚያደርጉትን ሁኔታዎችና ድርጊቶች በዝርዝር ጻፍ።

የዕብራውያን ጸሐፊ የጀመረው በዚያን ዘመን ደብዳቤ ሲጻፍ በሰላምታ ይጀምር እንደነበረው ዓይነት ሳይሆን የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ታላቅነት በመግለጽ ነው። እንዲህም ያደረገው ከእነዚህ ክርስቲያኖች ብዙዎች ክርስቶስን ለመተው እያሰቡ ስለነበር ነው።

የዕብራውያን ጸሐፊ ኢየሱስ ከሞተ ከ40 ዓመት በኋላ ቢጽፍም ኢየሱስ ክርስቶስ ሰው ሆኖ ሲመጣ አንድ ትልቅ ነገር እንደተከናወነ ተረድቷል። ከኢየሱስ ክርስቶስ ልደት ጋር አዲስ ዘመን መጥቷል። አዲስ ኪዳን ታሪክን በሁለት ዋና ዋና ዘመኖች ይከፍለዋል።

1. አሮጌው ዘመን የተጀመረው በአዳም ኃጢአት ሲሆን በአለመታዘዝና በሞት የተሞላ ዘመን ነው። አሁን ኢየሱስ ከመጣበት ጊዜ አንሥቶ ይህ አሮጌ ዘመን በአዲሱ ትውልድ በመተካት ላይ ይገኛል። ኢየሱስ በምድር ላይ ለመንገሥ በሚመጣበትም ወቅት አሮጌው ዘመን ሙሉ በሙሉ ይጠፋል።

2. አዲሱ ዘመን የተጀመረው ኢየሱስ ክርስቶስ በመጣበት ወቅት ነው። አዲሱን ዘመን የመሠረተው ኢየሱስ ነው፤ በአሁኑም ጊዜ የአዳምን የኃጢአት ፍሬ በማስወገድ ላይ ነው። የኃጢአት የጋ ተከፍሏል፤ ሞትና ሰይጣንም ድል ተደርገዋል። ይህ ኢየሱስ የጀመረው ነገር አንድ ቀን ኢየሱስ በምድር ሁሉ ላይ ለመንገሥ በሚመጣበት ጊዜ ይፈጸማል። የዚህን የአዲስ ዘመን ፍጻሜ በጉጉት ነው የምንጠብቀው።

ጸሐፊው የኢየሱስ ክርስቶስን ታላቅነት ያሳየው ኢየሱስን ከብሉይ ኪዳን ነቢያት ጋር በማነፃፀር ነው። እግዚአብሔር ብሉይ ኪዳንን የጻፈው በእነዚህ ነቢያት በኩል ነው። ምንም እንኳ እንደ ሙሴ፣ ዳዊት፣ ወይም ኢሳይያስ የመሳሰሉት ሰዎች ቃሉን እንዲጽፉለት እግዚአብሔር ቢጠቀምባቸውም እግዚአብሔር እራሱን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል እንደገለጸው አድርገው በደንብ ሊገልጹት አልቻሉም። የኢየሱስ መገለጥ ከብሉይ ኪዳን የሚበልጠው በምን ዓይነት መንገድ ነው? ሁሉም እንደሆነ እኩል የእግዚአብሔር ቃላት ናቸው። አዎን ይህም ቢሆን በብሉይ ኪዳን ዘመን የተሰጠው መገለጥ እንደ አሁኑ ገልጽ ያልነበረ ብዙ ዓመታት የፈጀና ሙሉ ያልነበረ ነበር። ልጁን በመላክ እግዚአብሔር ባህርይውን፣ ፈቃዱንና የደገነነት መንገዱን በግልጽ አሳየ። ከዚህም በላይ ስለ እግዚአብሔር መናገር ብቻ ሳይሆን ኢየሱስ ክርስቶስ በመጣበት ጊዜ እርሱ እራሱ እግዚአብሔር በመሆኑ የእግዚአብሔርን ባህርይና ፈቃድ በዓይኖችን እንድናየው አድርጓል። አንድ ሰው ስለ አንድ ነገር ሲያወራ ከምንሰማ ብናየው እንደሚሻል ሁሉ እግዚአብሔርም ባህሪውን በኢየሱስ ሕይወት በኩል ግልጽ አድርጎ አሳይቶናል። በሚናገረው ቃል ብቻ ሳይሆን በሕይወቱም ጭምር ነው ስለ እግዚአብሔር ይገልጥ የነበረው። ይህም ነው የሱን መገለጥ በአፋቸው ብቻ ከሚናገሩት የጥንት ነቢያት የሚያስበልጠውና የበለጠ ግልጽ የሚያደርገው።

ጸሐፊው የእግዚአብሔርን በኢየሱስ መገለጥ ታላቅ የሚያደርጉትን ሰባት እውነታዎች የሚገልጸው፣ ኢየሱስን ልዩ የሚያደርጉትን ባህርያት በመጥቀስ ነው፡-

1. ኢየሱስ የሁሉም ነገር ወራሽ ነው፡- ጸሐፊው በዚህ በሰማይና በምድር ባሉ ነገሮች ላይ በሙሉ ለኢየሱስ ሥልጣን ተሰጥቶታል ማለቱ ነው።

2. ኢየሱስ የሁሉም ነገር ፈጣሪ ነው፡- ሙጽሐፍ ቅዱስ በምድርና በሰማይ ያሉትን ነገሮች የፈጠረው ኢየሱስ እንደሆነ ያስተምረናል! (ዮሐንስ 1:3፣ ቀላ. 1:16)።

8ኛ ጥያቄ፡- ይህ በየትምህርት ቤቶቹ አዝጋጂ ለውጥ የተባለውን ትምህርት በተመለከተ የሚለው ምንድን ነው? ክርስቲያን በዚህ ነገር ሊሰማግ ይችላልን?

3. ኢየሱስ የእግዚአብሔርን ክብር የሚገልጽ ነፃብራቅ ነው፡- ከፀሐይ ውስጥ እየፈነጠቀ የሚወጣው ጨረር ከፀሐይ መለየት እንደማይችል ሁሉ ኢየሱስ ክርስቶስም ሙሉ በሙሉ እግዚአብሔር በመሆኑ የእግዚአብሔር ክብር ሙሉ በሙሉ አለው። በምድር ላይ በነበረበትም ወቅት፣ ይህን መለኮታዊ ክብር በሕይወቱና በሥራው ገልጾታል! (ዮሐ. 1:14፣ 18)

4. ኢየሱስ ትክክለኛው የእግዚአብሔር ባህርይ ምሳሌ ነው፡- ጸሐፊው አሁንም ደግሞ የኢየሱስ እግዚአብሔር መሆን ላይ ያተኩራል። ምንም እንኳ ሥጋ ለብሶ ሰው ቢሆንም አሁንም ሙሉ በሙሉ እግዚአብሔር ነው። የእግዚአብሔር ታላቅነትና ኃይል በሙሉ ባህርዩም በሙሉ በኢየሱስ ክርስቶስ ውስጥ ይገኛል። ኢየሱስ ክርስቶስ ከእግዚአብሔር አብ በምንም ዓይነት መንገድ አይተናነስም።

5. ኢየሱስ ሁሉን ነገር ያለማቋረጥ በኃይል ቃሉ ይደግፋል፡- ኢየሱስ ዓለምን ፈጥሮ ብቻ ዝም አላለም፤ አሁንም ቢሆን ዓለምን በራሱ ዕቅድና ሐሳብ ይመራል። ዓለማችን ላትጠፋ እንደዚህ በትክክል ሥራዋን እያከናወነች ልትኖር የቻለችው በኢየሱስ ሥራ ነው። ከዚህም በላይ ኢየሱስ ዓለምን ደግሮ በሚያጸናበት ወቅት በታሪክ ውስጥ ዓለማውን ለመፈጸም ሲል በምድር ላይ የሚከናወኑትን ድርጊቶች በሙሉ እየመራ ነው።

9ኛ ጥያቄ፡- በአካባቢያችን ረሃብና ጦርነት ሲኖር ይህ እውነታ እንዴት አድርጎ ነው ሊያጽናናን የሚችለው?

6. ኢየሱስ ራሱ ነው ከኃጢአታችን ያነጻን፡- ጸሐፊው አሁን የሚያተኩረው ኢየሱስ በምድር ላይ በሠራው ሥራ ላይ ነው። ይህም በዕብራውያን ከሚገኙት ዋና ዋና ትምህርቶች አንዱ ነው። ሊቀ ካህን ሆኖ ከሰዎች ላይ ኃጢአታቸውን ማስወገድ የቻለ ኢየሱስ ብቻ ነው። ኢየሱስ የእግዚአብሔርን ታላቅነትና ክብር ብቻ ሳይሆን ያላየው በመስቀል ላይ በመዋት የእግዚአብሔር ፍቅርና ፀጋ ምን ያህል እንደሆነም ልዩ በሆነ መንገድ ገልጿል፤ (1ዮሐ.3:16 ተመልከት)። በብሉይ ኪዳን ሥር ግን ሙሉ በሙሉ ከኃጢአት የሚያነጻ ነገር አልተደረገም። የኢየሱስ ክርስቶስ መሥዋዕትነት በእርሱ ለሚያምኑ ሰዎች ሙሉ መንጻትንና ምሕረትን ያጎናጽፋቸዋል።

7. ኢየሱስ በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀመጠ፡- በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀምጦ የሚለው ክርስቶስ ታላቅ እንደሆነና የሁሉም ነገር የበላይ እንደሆነ የሚገልጽ አባባል ነው። ኢየሱስ የተቀመጠው የመሥዋዕትነት ሥራውን ስለፈጸመ ነው። በዙፋኑ ላይ ተቀምጦ በክብሩና በኃይሉ ሁሉን ነገር ይገዛል፤ (ፊልጲሰዩስ 2:9-11 ተመልከት)።

ኢየሱስ በሰዎች መካከል በሚኖርበት ወቅት እንደ እግዚአብሔር በመሆን በበኩሉ የእግዚአብሔርን ባህርያት በደንብ ገልጿል። በዚህ ዓይነት የእግዚአብሔር በኢየሱስ መገለጥ ክብሉ ይካሄዳል።

በዚህ ክፍል ጸሐፊው ጌታ ኢየሱስ የተጫወታቸውን ሦስት ሚናዎች ይጠቅሳል። በመጀመሪያ፡ እንደ ነቢይ በመሆን እግዚአብሔር በሰዎች ያለውን የመጨረሻውን ራዕይ አወጀ። ሁለተኛ፡ እንደ ሊቀ ካህን የሰውን ልጆች በሙሉ ከኃጢአት አነጻ። ሦስተኛ፡ እንደ ንጉሥ መንግሥተ ሰማያት ከእግዚአብሔር አብ ጋር ሆኖ ይገዛል።

ከዚህም ባሻገር ጸሐፊው ኢየሱስ ከእግዚአብሔር የሚሰጠው የመጨረሻው ራዕይ እንደሆነ ይገልጻል። ኢየሱስ ከመጣና ስለ እርሱ ሕይወትና ትምህርት የሚያስረዱ መጻሕፍት እስከ ተጻፉ ድረስ ከእግዚአብሔር ሌላ ራዕይ አያስፈልግም። እግዚአብሔር ታላቁንና ሙሉውን ራዕይ እስከ ላከ ድረስ ሌሎች ከዚህ የሚያንሱ ራዕዮች ሊልክ አይገባውም። ስለ እግዚአብሔር ልናውቀው የሚገባን ነገር በሙሉ እስከ ፈቃዱ በመጽሐፍ ቅዱስ ተገልጿል።

10ኛ ጥያቄ፡- ይህ ሐሳብ ከእግዚአብሔር የተሰጠን አዲስ ራዕይ አለ ስለሚሉ ሃይማኖቶች የሚነግረን ነገር ምንድን ነው?

በአዲስ ኪዳን መጨረሻ እግዚአብሔር ለሰው ልጆች ያለውን ራዕይ ያጠናቅቃል። ምንም እንኳን ብዙዎች የተለየና አዲስ ራዕይ ከእግዚአብሔር አግኝተናል ብለው የእግዚአብሔር ቃል እንደሆነ አስመስለው ጽፈው ቢያቀርቡት ሐሰተኞች ናቸው። አዲስና ለየት ያለ መገለጥ ተሰጥቶናል የሚሉ ነቢያትም ሐሰተኞች ናቸው፤ (ራዕይ 22: 18-19)።

11ኛ ጥያቄ:- እግዚአብሔር ዛሬ ለእኛ የሚናገረን እንዴት ነው?

እግዚአብሔር የሚናገረን መጽሐፍ ቅዱስን በሕይወታችን ተግባራዊ እንድናደርግ በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት በሚመራን ወቅት ነው። ምንም እንኳን ስጦታ ያላቸውን ሰዎች (ነቢያት ብለን የምንጠራቸው) ለተወሰኑ ጊዜያት ለየት ባለ አኳኋን ቃሉን ተግባራዊ እንድናደርግ በሚፈልግበት ወቅት ቢጠቀምባቸውም እነርሱ የሚያውጁት ቃል ከተጻፈው የእግዚአብሔር ቃል ጋር ሁሌ መስማማት አለበት። በትምህርት ቤትም ሆነ በቤተ ክርስቲያን የምንቀበላቸው ትምህርቶች እውነተኛ እንደሆኑ ወይም እንዳልሆኑ ለመፍረድ የምንችለው እግዚአብሔር በቃሉ ውስጥ በግልጽ የሚያስተምረንን ነገር በመመልከት ነው። ከእግዚአብሔር አዲስና ለየት ያለ ቃል ለማግኘት መጓጓት የለብንም በምትኩ የእግዚአብሔር ቃል ተማሪዎች ሆነን በዛሬው ጊዜ ቃሉን እንዴት አድርገን በሕይወታችን ውስጥ ተግባራዊ እንደምናደርገው እግዚአብሔርን መጠየቅ ይኖርብናል። እግዚአብሔር ዛሬ እኛን ለመናገር የሚጠቀምበት ቃሉን ነው።

12ኛ ጥያቄ:- ሀ) የእግዚአብሔርን ቃል ማወቁ የሚያስፈልገው ለምንድን ነው?

ለ) ከእግዚአብሔር ቃል ጋር የማይስማማ ለየት ያለ ራዕይ አለን ለሚሉ ሰዎች እንዴት አድርገህ ነው መልስ የምትሰጠው?

- ሳታቋርጥ ሁሌ የእግዚአብሔርን ቃል የምትማር ተማሪ ነህ?

ሁለተኛ ቀን:- ዕብራውያን 1:4-14

በትናንትናው ጥናታችን የእግዚአብሔር ልጅ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ከብሉይ ኪዳናቹ ነቢያት ይበልጥ የእግዚአብሔርን ፈቃድና ባህርይ ስለሚገልጽ ከእነርሱ በላይ ታላቅ እንደሆነ ተምረናል። ዛሬ ደግሞ ክርስቶስ ከመላዕክት ሁሉ እንዴት እንደሚበልጥ እናጠናለን።

ሰዎች ደካሞች መሆናቸውን ስለሚረዱ እግዚአብሔርን በጣም ይፈራሉ፤ በዚህ ምክንያት እንደ አማላጅ ሆነው ሊያገለግሏቸው የሚችሉ ታላላቅ ፍጥረታትን ፍለጋ ይሄዳሉ። አንድ ተራ ሰው ፕሬዝዳንቱን ለማየት ቢፈልግ፣ በቀጥታ አይሄድም የሚሄደው ከፕሬዝዳንቱ በታች ባለ ለፕሬዝዳንቱ በሚቀርብ ሰው በኩል ነው። በሃይማኖትም ውስጥ እንዲህ ዓይነት ነገር ይከሰታል። በዚህም ምክንያት ነው ዛሬ ሰዎች ለትናንሽ አማልክት ብንሰግድ ስለ እኛ በታላቁ አምላክ ፊት ይማልድልናል ብለው የሚያስቡት። ሌሎች ደግሞ በቀጥታ ወደ እግዚአብሔር ከመሄድ እንደ ማርያም ወይም እንደ መላዕክት በመላሰሉ ፍጥረታት በኩል እንቅረበው ይላሉ። በዚህ ምክንያት ነው

አንዳንድ ሰዎች ተለይተው ዳድቃን ሰማዕታት የሚል ስያሜ የሚሰጣቸው። አንዳንዶች ወደ እነዚህ ሰማዕታት ይጻፋሉ። ከሰማዕታቱ ታላቅነት የተነሳ ልመናቸውን በእግዚአብሔር ፊት ቢያቀርቡላቸው የሚፈጸምላቸው ይመስላቸዋል።

13ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ለምንድን ነው የእርቶዶክስ ክርስቲያኖች ለቤተ ክርስቲያኖቻቸው የመልእክ ወይም የጻድቅ ሰማዕታት ስያሜ የሚሰጡት? የግታውቅ ከሆነ ወደ አንድ የእርቶዶክስ ቄስ ሄደህ ጠይቅ።

ለ) ለምንድን ነው አንዳንድ ሰዎች ለመላእክት ወይም ለሰማዕታት የሚጻፉት?

ሐ) ይህ ልማድ በእግዚአብሔር ቃል ላይ የተመሠረተ ነው ወይስ የሰዎች ባህል ነው?

ለአይሁዳውያን ከእግዚአብሔር በታች እንደ መላእክት ያለ ታላቅ ፍጥረት የለም። እነርሱ በጣም ትልቅ ኃይል ያላቸውና ታላላቅ ሥራዎችን የሚሠሩ ናቸው።

14ኛ ጥያቄ፡- የሚከተሉትን ጥቅሶች ተመልከትና የመላእክቱን ኃይል የሚገልጹትን የተለያዩ ነገሮችን በዝርዝር ጻፍ፤ ዳንኤል 12:1፤ ሉቃስ 1:26-38፤ የሐዋ. 12:5-10።

የአይሁድ ክርስቲያኖች በኢየሱስ ክርስቶስ ያላቸውን እምነት ለመተው ፈልገው ነበር። በዚህም ጊዜ ኢየሱስ ሰው ነው፤ ስለዚህም ከመላዕክት ያነሰ ነው እያሉ ይጠይቁ ነበር። አንዳንዶቹ መላእክቶችን የሚያመልኩ ሊሆኑ ይችላሉ። ስለዚህም ጸሐፊው ኢየሱስ ክርስቶስ በእርግጥ ከየትኛውም መልእክ የበለጠ እንደሆነ ለማሳየት ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ይመራቸዋል።

ይህ ለእኛ በጣም አስፈላጊ የሆነ ትምህርት ነው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሐሰት ትምህርቶችን የሚያምኑ ሰዎች መቼም ቢሆን አይታጡም። እነዚህን የሐሰት ትምህርቶች የምንዋጋው እንዴት ነው? አፍ በሚያስይዙ ክርክሮቻችን ነው? አይደለም። ሁሌም ቢሆን በእግዚአብሔር ቃል ላይ በመመሥረት ስሕተቶቹ የትኞቹ እንደሆኑ በማሳየት ሰዎችን ለመመለስ ጥረት ማድረግ አለብን።

15ኛ ጥያቄ፡- ዕብራውያን 1:4-14 አንብብ።

ሀ) ጸሐፊው ኢየሱስ ክርስቶስ ከመላእክት እንደሚበልጥ የገለፀባቸውን ምክንያቶች ዘርዝረህ ጻፍ።

ለ) ጸሐፊው ልጁ ከመላእክቶች እንደሚበልጥ የገለጸባቸው የተለያዩ ማስረጃዎች ምን ምንድን ናቸው?

አይሁዳውያን መላእክትን በጣም ያከብራሉ። ሰዶምና ኅዋራን ብቻ አይደለም መላእክት ያጠፉት የሙሴንም ሕግጋት የሰጡት እነርሱ ናቸው። ምንም እንኳ እግዚአብሔር ሕጉን ለሙሴ የሰጠው በመላእክት በኩል ነው ተብሎ በብሉይ ኪዳን ባይጠቀስም አዲስ ኪዳን በመላእክት በኩል ነው የተሰጠው ብሎ የሚገልጸውን

የአይሁዳውያንን አባባል ይደግፋል። አይሁዳውያን እንዲያውም መሢሕ መጥቶ መንግሥቱን በሚመሠርቱበት ወቅት ታላቁ መላእክት ሚካኤል የመሢሁን ያህል ሥልጣን ኖሮት ከገዢዎቹ መካከል አንዱ እንደሚሆን ይናገሩ ነበር። በትንቢተ ዳንኤል የምድር ነገሥታትን ስለሚቆጣጠሩ መላእክት እናነባለን፤ (ዳንኤል 10: 20-21፤ 12: 1)። ስለዚህም ጸሐፊው ለአይሁዳውያን ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደመሆኑ ከየትኛውም መላእክት የሚበልጥ መሆኑን ግሳየት ነበረበት።

በቁጥር 4 ላይ የዚህ ክፍል ዋነኛ ትምህርት ተጠቅሷል። የእግዚአብሔር ልጅ እንደመሆኑ መጠን ኢየሱስ ክርስቶስ ከየትኛውም መልአክ የሚበልጥ ስም አለው። አይሁዳውያን ስለ እግዚአብሔር ስም በሚናገሩበት ወቅት ስለሰሙ ብቻ ሳይሆን ስለ ውስጣዊ ባህርይውና ስለግንኙነቱም ጭምር ነበር የሚናገሩት። በዚህም መልኩ ጸሐፊው የሚለው ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚአብሔር በመሆኑ በባህርይውና በኃይሉ ከየትኛውም መልአክ ይበልጣል ግለቱ ነው።

ጸሐፊው ከብሉይ ኪዳን ከሰባት ቦታዎች ላይ በመጥቀስ የእግዚአብሔር ልጅ ከየትኛውም መልአክ የበለጠ እንደሆነ ማረጋገጫ ይሰጣል። ካስተዋልከው የዕብራውያን ጸሐፊ ከብሉይ ኪዳን የሚጠቅሳቸው ጥቅሶች አጻጻፋቸው ብሉይ ኪዳን ከተጻፈበት አኳኋን ለየት ያለ ነው፤ ይህም የሆነው ጸሐፊው በግሪክ የተተረጎመውን ሴፕቱጀንት የተባለውን የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉምን ስለሚጠቀም ነው።

ጸሐፊው ኢየሱስ ክርስቶስ ከመላእክት የሚበልጥበትን ስድስት ምክንያቶች ይገልጻል። በመጀመሪያ ጸሐፊው የኢየሱስ ክርስቶስን ታላቅነት የሚያሳየው የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን በመግለጽ ነው። የትኛውም መልአክ ተነሥቶ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ሊል አይችልም። ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው ይህን ዓይነት ለየት ያለ ግንኙነት ከእግዚአብሔር ጋር ያለው፤ በዚህም ምክንያት ሀክንድያ ልጅህ የሚል ስያሜም ሊሰጠው ይችላል፤ ይህንን ለመግለጽ ጸሐፊው የሚጠቅሳቸው ሁለት ጥቅሶች መዝሙረ ዳዊት 2:7 እና 2ኛሳሙ. 7: 14 ናቸው። ምንም እንኳ እነዚህ ጥቅሶች የተናገሩት ለዳዊትና ለሰለሞን ቢሆንም ሙሉ በሙሉ የተፈጸሙት መሢሕ በሆነው በዳዊት ልጅ በኩል ነው።

16ኛ ጥያቄ:- እግዚአብሔር የኢየሱስ አባት የሆነው በምን ዓይነት መንገድ ነው?

ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ ሊሆን የቻለው እንዴት ነው? የእግዚአብሔር ልጅ የሆነው በሥጋ በመወለዱ ነው ወይስ ሁሌም የእግዚአብሔር ልጅ ነበር? መጽሐፍ ቅዱስን በጥምና ብገመረምር ኢየሱስ ከጥንት ጀምሮ ይኖር እንደነበርና ከአብ ጋር ያለው ግንኙነትም የተገለጸው አባት ከልጁ ጋር እንዳለው ዓይነት ግንኙነት ነው። መዝሙረ ዳዊት (2)፤ ለዳዊትና በዚያ ዘመን ይኖሩ ለነበሩት ነገሥታት ይነበብላቸው የነበረው በንግሣቸው ቀን ነው እንጂ በሚወለዱበት ቀን አልነበረም። በመንገሣቸውም ምክንያት ከእግዚአብሔር ጋር አዲስ ግንኙነት ይኖራቸዋል፤ ይህም ግንኙነት አባት ከልጁ ጋር እንዳለው ዓይነት ግንኙነት ነው የሚቆጠረው። አይሁዳውያን የመረጡት የሚለውን ቃል የሚጠቀሙበት ሰው ሲወለድ ብቻ ሳይሆን የመሢሕን የኢየሱስን ክብር

የሚያንፀባርቅ ግንኙነት በሚመሠረትበትም ወቅት ጭምር ነው። ይህን ቃል በጥምቀቱ ላይ (ሉቃስ 3:22) እና በከብር በተለወጠበት ጊዜ (ሉቃስ 9:35) ተጠቅመውበታል። ሆኖም በተለይ ዋና የተጠቀሙበት በትንሣኤው ላይ ነው፤ (ሮሜ 1:4)። እግዚአብሔር ኢየሱስ የእርሱ ልዩ ልጅ መሆኑን ይፋ ያወጣው በኢየሱስ ሞትና ትንሣኤ ጊዜ ነው።

ሁለተኛ፤ ኢየሱስ የእግዚአብሔር መጀመሪያ ወይም በኩር ፍጥረት ነው፤ በዚህም ምክንያት መላእክት በሙሉ ለእርሱ እንዲሰግዱ ታዘዋል። እንደገና ጸሐፊው ሀበኩርሀ የሚለውን የተጠቀሙ ልደቱን ለመግለጽ ሳይሆን ከሁሉ በፊት መኖሩንና በሁሉም ነገር ላይ ሥልጣን እንዳለው ለመግለጽ ነው፤ (ቆላ.1:15 ተመልከት)። ለአይሁዳውያን «በኩር» የሚለው ቃል የኢየሱስን ፈጣሪነትና የሁሉ ነገር ጀማሪ መሆኑን የሚያመለክት ነው፤ ይህ መላእክትም ያጠቃልላል። ይህ አባባል ከዘላለም እስከ ዘላለም የሚኖር እግዚአብሔር አይደለም ማለት አይደለም። ስለዚህም እራሳቸው መላእክትም ቢሆኑ የተፈጠሩ በመሆናቸው ለኢየሱስ በመስገድ እርሱ ከእነርሱ በላይ እንደሆነ ያሳያሉ።

ሦስተኛ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ትዕዛዝ ሰጪ ነው፤ መላእክቱ ደግሞ የእርሱ አገልጋዮች ናቸው። ቀደም ሲልም በመዝሙር (104):4 ላይ እግዚአብሔር በነፋስና በእሳት የተመለሱትን መላእክትን እንደሚቆጣጠር ይናገራል። ትዕዛዙንም ለመፈጸም ይገለገልባቸዋል።

አራተኛ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ በዘላለማዊው ዙፋን ላይ ተቀምጦ የሚገዛው ዘላለማዊው አምላክ ነው። ከዘላለም እስከ ዘላለም ነግሠው የሚኖሩት እግዚአብሔርና ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ናቸው። ይህ ሥልጣን ለአንድ መልአክ እንኳ አልተሰጠም። በዚህ ሥፍራ ኢየሱስን እግዚአብሔር ብሎ ነው የጠቀሰው።

አምስተኛ፤ እንደ እግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ከጥንት ጀምሮ እግዚአብሔር ነው። ጊዜም ሲያልፍ የሚለውን አይደለም። ፍጥረታት በሙሉ ይለወጣሉ፤ ጸንቶ የሚቆይ እግዚአብሔር ብቻ ነው።

ስድስተኛ፤ እግዚአብሔር መላእክቱን ኑ በስተቀኝ ተቀምጣችሁ ከእኔ ጋር ግዙ ብሎ አልተናገራቸውም። ይህ ዓይነት ቃል የተሰጠው ለእግዚአብሔር ልጅ ብቻ ነው። በጥንት ጊዜ አንድ ንጉሥ ሌላኛውን በጦርነት ድል ካደረገ በተሸነፈው ንጉሥ ላይ ያለውን ሥልጣን ለማሳየት አሸናፊው ንጉሥ እግሩን አንገሥቶ በተንበረከከው ንጉሥ እራሱ ላይ ያደርገው ነበር። ልክ እንደዚያ ጊዜ ኢየሱስ አሁን ነግሥአል፤ አንድ ቀንም ጠላቶቹ በሙሉ ለእርሱ ይሰግዱና ሥልጣናቸውን በሙሉ ለእርሱ ያስረክባሉ፤ (ፊሊ.2:9-11)።

17ኛ ጥያቄ፡- አሁን ላንድ አፍታ ኢየሱስ ክርስቶስን ስለ ታላቁ ሥልጣኑ አመስግነው። ጸሐፊው ስለ ታላቁ ሥልጣኑ እንደ ማሰረጃ አድርጎ ያቀረባቸውን ስድስቱን ነጥቦች በመጥቀስ አመስግነው።

ከዕብራውያን መጽሐፍ ዋና ዋና ትምህርቶች ውስጥ አንዱ ይህ የእግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ አምላካዊ ሰው ሆኖ መምጣቱ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ሙሉ በሙሉ

እግዚአብሔር ነው። በባህርይውም ከእግዚአብሔር አብ ጋር እኩል ነው። ይህም ቢሆን ሙሉ በሙሉ ሰው ነው። ስለዚህም ሰው ሆኖ ደካማ መሆን እንዴት እንደሆነ ይረዳዋል፤ ሆኖም ምንም ዓይነት ኃጢአት አልሠራም። በዚህ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር የሚወስደውን የደኅንነት መንገድ የከፈተልን ብቻ ሳይሆን አሁንም ቢሆን በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀምጦ ለእኛ ይማልድልናል። በዚህም ምክንያት የእግዚአብሔር ልጆች ወደ እርሱ በድፍረት መቅረብ ይችላሉ። ይህም ስለሆነ በመላእክት ወይም በጻድቃን ሰማዕታት የምናመልክበት ምንም ምክንያት ሊኖረን አይገባም።

18ኛ ጥያቄ፡- 1ኛጢሞ.2:5 ተመልከት። ይህ ጥቅስ ወደ ጻድቃን ሰማዕታትና መላእክት ስለ መጸለይ የሚያስተምረን ነገር ምንድን ነው?

መጽሐፍ ቅዱስ ሐሳባችንን ከኢየሱስ ክርስቶስ ላይ እንዳናነግ በሌሎች ሰዎች ላይ እንዳናደርግ ያስጠነቅቀናል። ሰማዕታትን ወይም መላእክትን ወይም ደግሞ የታወቁ ሰባኪዎችን፤ ወንጌላውያን መከተሉ ቀላል ነው። እነዚህ ነገሮች በሙሉ የእግዚአብሔር ፍጥረታት ናቸው። ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው የእግዚአብሔር ልጅ። ወደ እግዚአብሔር መምጣት የምንችለውም በእርሱ በኩል ብቻ ነው። በእግዚአብሔር እና በሰው መካከል ያለው አማላጅ እርሱ ብቻ ነው። ስለዚህ እርሱን እንጂ ሌላውን ላለመከተል መጠንቀቅ አለብን።

19ኛ ጥያቄ፡- ሀ) አንዳንድ ክርስቲያኖች ኢየሱስን ከመከተል ይልቅ ሰዎችን የሚከተሉት በምን ዓይነት ሁኔታ ነው?

ለ) ይህም አደገኛ የሚሆነው ለምንድን ነው?

በምዕራፍ አንድ በስተመሠረሻ ላይ ጸሐፊው አንድ አስገራሚ የሆነ ተጨማሪ አስገራሚ ነገር ይጠቅሳል። እነዚህ መላእክት የበታች የሆኑት ከኢየሱስ ብቻ ሳይሆን ከሰውም ጭምር ናቸው። የመላእክት ሌላ ሥራ የእግዚአብሔር ልጆችን ማገልገል ነው። እኛ ልናየውና ልናውቀው በማንችል ሁኔታ አሁን እንኳ እያገለገልን ነው። እንደ እግዚአብሔር ልጆች በዘላለማዊው መንግሥት ወቅትና ከኢየሱስ ጋር እንነግላለን። ይህ ኃይል ለመላእክት አልተሰጠም።

ጸሐፊው ክርስቲያኖች መዳናቸውን አንድ ቀን ይወርሳሉ ይላል። ይህም የክርስቲያኖች ደኅንነት ገና አልተጠናቀቀም ማለት ነው። አዲስ ኪዳን ደኅንነትን በሦስት አቅጣጫዎች ነው የሚመለከተው። አንደኛ፤ አንድ ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ ሲያምን ከኃጢአት ቅጣት ይድናል፤ በዚህም መልኩ ደኅንነቱ ያለፈ ነገር ነው። ሁለተኛ፤ ክርስቲያኑ ከኃጢአት ኃይል ነፃ እየሆነ በሕይወቱ ክርስቶስን እየመሰለ ይሄዳል፤ ይህ ደግሞ አሁን የሚደረግ ነው። ሦስተኛ፤ ከኃጢአት ጠባላነት ሙሉ በሙሉ ነጽቶ ኢየሱስን መስሎ በእግዚአብሔር ፊት የሚቆምበትንም የወደፊት ጊዜ የሚያመለክት ነው። ምንም እንኳ እግዚአብሔር በሰጠን ደኅንነት ሐሴት ብናደርግም እግዚአብሔር ተስፋ ላደረገልን ለዚያ የመጨረሻ የደኅንነት ቀን እንድንደርስ ከወዲሁ ጥረት ማድረግ አለብን፤ (ፊል.2:12)

20ኛ ጥያቄ:- በአሁኑ ጊዜ በእንዴት ዓይነት ሁኔታ ነው በየቀኑ ክርስቶስን ወደ መምሰል የምትቀየረው? ምሳሌዎችን ስጥ።

ሦስተኛ ቀን:- ዕብራውያን 2: 1-9

21ኛ ጥያቄ:- ዕብራውያን ምዕራፍ 2ን አንብብ። የዚህ ምዕራፍ ዋና ዋና ትምህርቶች ምን ምንድን ናቸው?

የሃራው ትምህርታችን በሁለት ክፍሎች ተከፍሏል። በመጀመሪያ ወንጌልን ትተው ወደ ብሉይ ኪዳን ሥርዓት ለመመለስ ለሚፈልጉ ሰዎች የተሰጠ ከባድ ማስጠንቀቂያ አለ! (ከቁጥር 1-4)። ሁለተኛው ኢየሱስ እንደ ሰው ሆኖ ከመላእክት ጋር የሚነፃፀርበት ክፍል ነው! (ከቁጥር 5-9)።

22ኛ ጥያቄ:- ሉቃስ 8:4-15 አንብብ። እዚህ ላይ ለወንጌል የተሰጡትን የተለያዩ መልሶች በዝርዝር ጻፍ።

መጽሐፍ ቅዱስ ሰዎች ወንጌልን ሲሰሙ የተለያዩ መልስ እንደሚሰጡ ያስተምረናል። አንዳንዶቹ እውነቱን ወዲያውኑ ይቃወማሉ። አንዳንዶቹ ደግሞ በመጀመሪያ እውነቱን ያምኑና በኋላ ላይ በተለያዩ ምክንያት ይተዉታል። በእምነታቸው ጸንተው እግዚአብሔር የሚፈልገውን ፍሬ የሚያፈሩ ግን ጥቂቶች ናቸው። በጸሐፊው ዘመን ይኖሩ የነበሩት የአይሁድ ክርስቲያኖች በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ ያላቸውን እምነት ትተው ወደ ሕዝባቸው ሃይማኖት የሚያስመልላቸው ሁኔታ ገጥሟቸው ነበር። በዚህም ምክንያት ጸሐፊው ከበድ ያለ ማስጠንቀቂያ ይሰጣቸዋል።

23ኛ ጥያቄ:- ሀ) በቤተ ክርስቲያንህ ውስጥ ምሥክርነት ሰጥተው ከክርስትና ዓለም የቀበሉ ክርስቲያኖች አሉ?

ለ) እምነታቸውን ለመተው ያስገደዱቸውን የተለያዩ ምክንያቶች ዘርዝረህ ጻፍ።

ሐ) እምነታቸውን ትተው የሚቀበሉ ጥቂት ሰዎች እንዲሆኑና ብዙዎች ፍሬ የሚያፈሩ ክርስቲያኖች እንዲሆኑ ለማድረግ ቤተ ክርስቲያንህ ምን ምን ነገሮችን ነው ማድረግ ያለባት?

በዕብራውያን መጽሐፍ ውስጥ አምስት የተለያዩ ማስጠንቀቂያዎች ተጠቅሰዋል። የመጀመሪያው ክርስቲያኖች ለሰሙት ወንጌል ተገቢውን ትኩረት እንዲሰጡ የሚያስጠነቅቅ ነው።

24ኛ ጥያቄ:- ዕብራውያን 2: 1-4 አንብብ።

ሀ) በብሉይ ኪዳን ሕጉን የተላለፉ ሰዎች ምን ይሆኑ ነበር? አንዳንድ ምሳሌዎችን ስጥ።

ለ) ለእነርሱ ከተሰጣቸው ሕግ ለእኛ የተሰጠን የደኅንነት ተስፋ የሚበልጠው ለምንድን ነው?

ሐ) የኢየሱስን ወንጌል ያልተቀበሉ ሰዎች መጨረሻቸው ምንድን ነው?

የዚህ ማስጠንቀቂያ መሠረት የተገኘው ብሉይ ኪዳን ከአዲስ ኪዳን ጋር ሲነፃፀር ነው። እንዳየነው በብሉይ ኪዳን የእግዚአብሔር ራዕዮች ወደ ሙሴ ይመጡ የነበሩት በመላእክት በኩል ነው፤ (የሐዋ. 7:53፣ ገላ. 3:19)። እንደምታስታውሰውም የእሥራኤል ሕዝብ የእግዚአብሔርን ሕግ በሲና ተራራ ላይ በተቀበለበት ወቅት ትዕዛዙን እንጠብቀዋለን ብለው ቃል ገብተው ነበር። ሆኖም ትንሽም ሳይቆዩ ተላለፉት። በዚህም ምክንያት በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ሰዎች ሞቱ። ትዕዛዙን በመተላለፋቸውና እምነተቢሶች በመሆናቸው እግዚአብሔር የማያዳግም ቅጣት ነው የሰጣቸው። እንዲያውም ከግብፅ ባርነት የወጡት ጎልግሶች በሙሉ የከነዓንን ምድር ላያዩ እዚያው ምድር በዳ ውስጥ ተንከራትተው ነው የሞቱት።

አሁን በአዲስ ኪዳን እግዚአብሔር በኢየሱስ እማካይነት ታላቅ የሆነ ራዕይ ነው የሰጠው። ኢየሱስ ከመላእክት በላይ ነው፤ የሰጠንም የደኅንነት ተስፋ ከሁሉ በላይ ነው። ታዲያ ክርስቲያኖች ይህን ታላቅ ራዕይ ቸል ቢሉ የእግዚአብሔርን ቅጣት ያመልጣሉ? ጸሐፊው አያመልጡም ነው የሚለው። እንዲያውም ከበፊቱ የበለጠ ከበድ ያለ ቅጣት ነው የሚቀበሉት። ሰዎች የኢየሱስ ክርስቶስን ወንጌል ካልተቀበሉ ሌላ የደኅንነት መንገድ የለም። የሚቀረው ነገር ያ የእግዚአብሔር የገሃነሙ እሣት ፍርድ ነው። አንዳንዶቹ ለማስተማር እንደሚፈልጉት ወደ እግዚአብሔር የሚወስዱ ሌሎች አማራጭ መንገዶች የሉም።

25ኛ ጥያቄ፡- ሀ) አንዳንድ ሰዎች ደኅንነት ያለው በኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው የሚለውን እውነታ ለመቀበል የሚከብዳቸው ለምንድን ነው?

ለ) ይህ እውነታ እስላሞችና በክርስቶስ የማያምኑ ሰዎች ምን ይሆናሉ ነው የሚለው?

ኢየሱስ የሰጠን የደኅንነት ተስፋ ታላቅ የሚያደርጉት ሦስት ምክንያቶች አሉ። በመጀመሪያ ደኅንነቱ የተመሠረተው ከብሉይ ኪዳንና ከመላእክቱ ብዙ ብልጫና ሥልጣን ባለው በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ሲመጣ የደኅንነቱን መንገድ አወጀ። ይህ ብቻ አይደለም፤ በመስቀል ላይም በመሞት የደኅንነቱን መንገድ ከፈተው።

ሁለተኛ፤ ወንጌልን የመሰከሩትና ያወጁት ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ይኖሩ የነበሩትና ይሰሙት የነበሩት ሰዎች ናቸው። ጸሐፊው እንደሚናገረው ከሆነ ምንም እንኳ እራሱ ጸሐፊው በዓይኑ ኢየሱስን ባያየውም ከኢየሱስ ጋር አብረው የኖሩና መልእክቱን የሰሙ ሰዎች ጽሑፉን ሲጽፉ እንደነበሩ ይጠቅሳል። ክርስትና በታሪክ ውስጥ ሥርና መሠረት ያለው ሃይማኖት ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ በይዞዳ ኑሮ ሥራውን ፈጽሞ ከሞተ በኋላ ከመቃብር ተነሣ። ክርስትና በሰው ታሪክ ፈጠራ ላይ የተመሠረተ አይደለም።

ሦስተኛ፤ እግዚአብሔር እራሱ ሰዎች ስለ ወንጌል የሰጡትን ምሥክርነት እውነተኛ እንደሆነ በሁለት ዋና ዋና መንገዶች አሳይቷል።

1. እግዚአብሔር ምልክትን ድንቅን ነገርንና ተአምራትን አድርጓል። እነዚህን ሦስት ቃላት ተአምራዊ የሆኑ ነገሮችን ለመግለጽ ስንፈልግ በመለዋወጥ

የምንጠቀምባቸው ናቸው። ምልክት የተባሉት የወንጌሉን እውነተኛነት የሚገልጹ በመሆናቸው ነው። ድንቅ ነገር የተባሉት በሚያዩዋቸው ሰዎች ላይ ፍርሃትና ድንጋጤን ያዘለ መገረም ስለሚያስከትሉ ነው። ተአምራት የተባሉት ታላቁ የእግዚአብሔር ኃይል ስለሚገለጽባቸው ነው። 2. እግዚአብሔር የመንፈስ ቅዱስን ስጦታዎች ሰጥቷል። አስተውል በዚህ ሥፍራ እግዚአብሔር ለተወሰኑ ሰዎች ብቻ ስጦታ ሰጠ አይልም፤ ይሁን እንጂ ክርስቲያኖች በሙሉ በሕይወታቸው ውስጥ የሚኖር መንፈስ ቅዱስ አላቸው። መንፈስ ቅዱስ ለክርስቲያኖች እራሱ የፈለገውን ዓይነት ስጦታ ይሰጣል፤ በእነርሱ ምኞት ወይም ጸሎት ላይ ተመሥርቶ አይደለም የሚሰጣቸው።

26ኛ ጥያቄ:- ይህ ትምህርት አንዳንድ ክርስቲያኖች መንፈስ ቅዱስን በተመለከተ ከሚያስተምሩት ትምህርት ለየት የሚለው እንዴት ነው?

ስደትን ከመፍራት ወይም በዓለም ላይ ሀብት ለማከበት ካለን ምኞት ተነሣሥተን እውነቱን ብንክድ ትርፋችን የዘላለም ቅጣት ነው። በዓለም ላይ ያለውን ጊዜያዊ ስደትም ሆነ ድህነት ተቀብለን ተስፋ የተሰጠንን ታላቁን የመዳን ቀን መጠባበቁ ምንኛ የበለጠ መልካም ነው።

27ኛ ጥያቄ:- ዕብራውያን 2:5-9 አንብብ።

- ሀ) የሰው ልጅ ከመላእክት ጋር ሲወዳደር በአሁኑ ጊዜ ያለው ቦታ ምንድን ነው?
- ለ) ኢየሱስ ከመላእክት በታች እንዲሆን የተደረገው እንዴት ነው?
- ሐ) የወደፊቱ መንግሥት የሚሰጠው ለማን ነው?

ምናልባት አንዳንድ የአይሁድ ክርስቲያኖች ኢየሱስ ሰው በመሆኑና በመስቀል ላይ ተሰቃይቶ በመሞቱ ከመላእክት በታች ነው ብለው ሊከራከሩ ይችላሉ። ጸሐፊው ግን ክርስቲያኖችን ወደ መጀመሪያው የፍጥረት ዓላማ ይወስድና ኢየሱስ ይህን ዓላማ እንዴት እንደፈጸመ ያሳያቸዋል፤ (2:5-9)።

ሁለት ዘመናት እንዳሉ ተመልክተናል። የመጀመሪያው ዘመን የተጀመረው በአዳም ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ የተጀመረው በክርስቶስ ነው።

28ኛ ጥያቄ:- ኦሪት ዘፍጥረት 1:26-30 አንብብ።

- ሀ) በማን አምሳል ነው የተፈጠረው?
- ለ) እግዚአብሔር ለሰው የሰጠው ምን ዓይነት ሥልጣን ነው?

እግዚአብሔር ዓለምን ሲፈጥር ሰውን በአምሳሉ ነው የፈጠረው። እንዲህ የተባለው ለሰው ልጆች ነው እንጂ ለመላእክት አይደለም። ይህ አምሳያነት በሰው ልጆች ውጫዊ ነገር ውስጥ ሳይሆን የሚታየው ከእንስሳ በሚለያቸው ባህርያት ውስጥ ነው። ለመጥቀስ ያህል የእግዚአብሔር አምሳል ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋርና እርስ በእርሳቸው ለመገናኘት፣ ለማሰብ፣ ለማቀድ፣ አንዳንድ ነገሮችን ለመስራት ባላቸው ችሎታ ይንፀባረቃል። እግዚአብሔር ሰዎችን በእራሱ አምሳያ መፍጠሩ ለሰዎች ያለውን ታላቅ ግምትና ዕቅድ ያሳየናል። ሆኖም በአዳም ውድቀት ምክንያት ሰዎች ለጊዜው

ከመላእክት በታች ሆኑ። ኢየሱስ ክርስቶስም የእግዚአብሔርን ዓላማ ለመፈጸም ሲል ሰው ሆኖ በመምጣቱ ለጊዜው ከመላእክት ያነሰ ቦታ ይዞ ነበር።

ሆኖም ኢየሱስ በመስቀል ላይ በመሞቱና ከሙታን በመነሣቱ አዲስ ዓለምን ወይም አዲስ ዘመንን መሠረተ። ከሙታን የተነሣው ጌታ በመንግሥተ ሰማያት ነግሥርአል፤ አንድ ቀንም በሁሉ ነገር ላይ ይነግሣል። እግዚአብሔር መላእክት አብረውት በአዲሱ ዓለም እንዲነግሡ መብት አልሰጣቸውም። እንዲያውም አብረውት የሚነግሡና አዳምን በፈጠረበት ጊዜ የነበረውን ምኞቱን የሚፈጽሙት እነዚያ በኢየሱስ ክርስቶስ የሚያምኑ ናቸው፤ (ራዕይ 20:6 እንብብ)። በተጨማሪም መጽሐፍ ቅዱስ አማኞች በመላእክት ላይ እንደሚፈርዱ ያስተምረናል፤ (1ቆሮ. 6:1-3)። ምንም እንኳ ይህ አሁን እውነት ባይመስልም አንድ ቀን ኢየሱስ በሁሉም ነገር ላይ እንደሚነግሥና አማኞችም ከእርሱ ጋር እንደሚነግሡ ከእግዚአብሔር ዘንድ እውነተኛ የሆነ ተስፋ ተሰጥቶናል።

ለኢየሱስ በክብርና በግርማ የመንገሡን መብት ያሰጠው ነገር ምንድን ነው? ይህ የሆነው ኢየሱስ እራሱን አዋርዶ ሰው በመሆኑ ነው፤ ለእግዚአብሔር ታዛዥ በመሆኑና በመስቀል ላይ በመሞቱ ነው። በዚህም ምክንያት የኢየሱስ ስም ከሰሞች ሁሉ በላይ ሆነ።

ጸሐፊው ኢየሱስ የሞተው ለሰው ልጆች በሙሉ ነው ብሏል። በዚህም ጸሐፊው ኢየሱስ የሰዎችን ሁሉ የኃጢአት ዕዳ ከፍሏል ማለቱ ነው። ሆኖም በመሞቱ ምክንያት የሚገኘውን መልካም ነገር ሁሉም ሰው አይቀበለውም። ከመሞቱ የሚገኘውን መልካም ነገር ለመቀበል ሰዎች ኢየሱስ ስለ እነርሱ ብሎ በእነርሱ ፈንታ እንደሞተ በግል ማመንና መቀበል አለባቸው። አንተስ ተቀብለሽዋልን?

በዚህ ውስጥ ለእኛ የሚሆን መመሪያ እናገኛለን፤ ምንም በሰዎች ዐይን የተናቅንና እየተሰደድን የምንሰቃይ ብንሆንም በእግዚአብሔር ላይ ያለንን እምነት አጥብቀን ከያዝንና ከታዘዝነው እግዚአብሔር ያከብረናል። ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋርም እንነግሣለን። የዓለምን ጥላቻ ታግሠን ከኢየሱስ ጋር በክብር ለዘላለም ለመንገሥ ብቁ መሆኑ ከሁሉ ነገር በላይ አይደለም?

አራተኛ ቀን፡ - ዕብራውያን 2:10-18

29ኛ ጥያቄ፡- የኢየሱስ ክርስቶስ ሙሉ በሙሉ ሰው ሆኖ መምጣት በጣም አስፈላጊ የሆነው ለምንድን ነው?

ሰው ሆኖ በመምጣት ኢየሱስ እራሱን ለጊዜው ከመላእክት በታች አደረገ። ነገር ግን፤ ለምንድን ነው ኢየሱስ ሰው መሆን የነበረበት? ምክንያቱ ምንድን ነው? ተሰቃይቶስ መሞቱ ለምን አስፈለገ? ኢየሱስ ሰው የሆነው ለሁለት ታላላቅ ምክንያቶች ነው። በመጀመሪያ፡- ሰው ሆኖ የመጣው ሊያድናቸው ከመጣው ሰዎች ጋር እራሱን ለማመሳሰል ሲል ነው፤ (ከቁጥር 10-13)። ሁለተኛ፡- ሰዎችን ከኃጢአታቸውና ከሰይጣን ለማዳን ሲል ሙሉ ለሙሉ ሰው ሆኖ መምጣት ነበረበት፤ (ከቁጥር 14-18)።

ሀ) የመዳን ራስ የሆነው ማነው?

ለ) ልጆች ተብለው የተሰየሙትስ እነማን ናቸው?

ኢየሱስ ተሰቃይቶ የሞተው እራሱን ብቻ ለማክበር አይደለም። በእርሱ የሚያምኑ ሁሉ እንዲከብሩ ጭምር ነው። እግዚአብሔር ኢየሱስን የላከበት ዋነኛው ምክንያት ይህ ነው። እግዚአብሔር አብ እንዴት እንደተገለጸ አስተውል። በመጀመሪያ የተፈጠረው ነገር በሙሉ «ለእርሱ ተገብቶታል»። እግዚአብሔር ሁሉን ነገር እኛንም ጨምሮ የፈጠረው ለከብሩ ነው። ሁለተኛ በእግዚአብሔር የተነሣ ሁሉ በእርሱ ሆነ፤ ይህም የሆነው ፈጣሪ እርሱ በመሆኑ ነው።

ለአማኞች «የመዳናቸው ራስ» ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። የመዳን ራስ የሚለው ቃል ሁለት ዋና ዋና ነገሮችን ያመለክታል። በመጀመሪያ የክርስቲያኖች ደኅንነት የመሠረተው ኢየሱስ ነው። በመስቀል ላይ በመሞት የደኅንነትን መንገድ ከፈተ። ሁለተኛ፤ ከአማኞች በፊት በመሄድ የደኅንነትን መንገድ ገለጸላቸው፤ ከዚያም ወደ መንግሥተ ሰማያት ገባ።

ጸሐፊው ኢየሱስን ፍጹም እንዲሆን ተደረገ ይላል። ይህም ኢየሱስ ሙሉ በሙሉ እግዚአብሔር አልነበረም ወይም ኃጢአተኛ ነበር ማለት አይደለም። አዳኝ ለመሆን ወይም የሰዎች ሊቀ ካህን ለመሆን ሰው ሆኖ እስኪመጣ ድረስ ብቁ አልነበረም ማለት ነው። እግዚአብሔር እንደመሆኑ የሰዎችን ችግርና ውስን ባህርይ በተመለከተ ያከበተው ልምድ አልነበረውም። ነገር ግን ኢየሱስ ሰው ሆኖ ሲመጣ መከራን ተቀበለ፤ ተፈተነ፤ በመጨረሻም ሞተ። የእኛ አዳኝ ለመሆን መሞት ነበረበት። የእኛ ሊቀ ካህን ለመሆን ደግሞ ሰው ሆኖ መጥቶ መኖር ነበረበት።

በስተመጨረሻም እግዚአብሔር ክርስቶስን ዝቅ ዝቅ ያደረገው አንድ ታላቅ መንፈሳዊ የሆነ ቤተሰብ ለመመሥረት ነው። ኢየሱስ በጥንት ጊዜ እግዚአብሔር መንፈስ ስለነበር ሰዎች ከተፈጠሩበት ንጥረ ነገር ለየት ያለ በመሆኑ ከሰዎች ጋር አንድ ሊሆን አይችልም ነበር። ነገር ግን አሁን ኢየሱስ ሰው በመሆኑ በእግዚአብሔር ከሚያምኑት ጋር አንድ ዓይነት ተፈጥሮ አለው። ይህ እውነታ ኢየሱስ ክርስቶስ ከአማኞች ጋር ያለውን ግንኙነት በሚያመለክቱ በሦስት የብሉይ ኪዳን ጥቅሶች ላይ በግልጽ ተብራርቷል። አንደኛ፡- ኢየሱስ እግዚአብሔር ማን እንደሆነ ለሰዎች ገልጿል። ሁለተኛ፡- በእግዚአብሔር ላይ ያለ እምነት እንዴት መሆን እንደሚገባው እርሱ እራሱ እምነቱን በእግዚአብሔር ላይ በማድረግ በግልጽ አሳይቷል። ሦስተኛ፡- እራሱን ከእርሱ ጋር አንድ ቤተሰብ አደረገ። የአዲስ ኪዳን ታላቅ እውነታ የእኛ መዳን ሳይሆን በአሁኑ ጊዜ የእግዚአብሔር ቤተሰቦች መሆናችንን ነው፤ (ዮሐ. 1: 12-13፤ 1ኛዮሐ. 3: 1-2)። ኢየሱስ ወንድማችን እግዚአብሔር ደግሞ አባታችን ነው። ይህ ሁሉ ሊፈጸም የቻለው ኢየሱስ ሰው ሆኖ በመምጣቱ ነው።

31ኛ ጥያቄ፡- ዕብራውያን 2:14-18 እንብብ። ኢየሱስ ሰው ሆኖ በመምጣቱ የተገኙትን የተለያዩ ውጤቶች በዝርዝር ጻፍ።

ከአዳም ውድቀት አንሥቶ ኃጢአትና ሞት በምድር ላይ ተንሰራፍተዋል። ሰው ሆኖ የሚፈጠር ሁሉ ይፈተናል፤ ይቸገራል በመጨረሻም ይሞታል። ኢየሱስ ሰው ሆኖ የመጣው እነዚህን ነገሮች ድል ለማድረግ ነው።

በመጀመሪያ «የሞትን ኃይል» የያዘውን ሰይጣንን ድል አደረገ።

32ኛ ጥያቄ፡- ሰይጣን የሞትን ኃይል የያዘው እንዴት ነው? የፈለገውን ሰው መግደል ይችላልን?

ሰይጣን የፈለገውን ሰው ሊገል አይችልም። ሰይጣን የሞትን ኃይል የያዘው በሦስት የተለያዩ መንገዶች ነው። 1. የሰው ልጅ ኃጢአት እንዲሠራ የሚፈትነው እርሱ ነው፤ ይህም ኃጢአት የሰውን ልጅ ለሞት ይዳርገዋል። 2. ኃጢአታቸውን በመጥቀስ የሞት ፍርድ እንዲወሰንባቸው በእግዚአብሔር ፊት ይከላከላቸዋል። 3. ምናልባትም እግዚአብሔር የአንድ ሰው ሕይወት በዚህ ላይ ማቆም አለበት ብሎ ሲወስን ሰይጣን ያንን ሰው እንዲገድለው ሊፈቅድለት ይችላል፤ (1ኛቆሮ. 5:4-5)። ኢየሱስ በመስቀሉ ላይ በመሞትና የኃጢአትን ዋጋ በመክፈል ሰይጣንን ድል አደረገው። በአሁኑ ጊዜ ሰይጣን የእግዚአብሔርን ልጆች ሊከሰበት የሚችልበት ምንም ዓይነት መንገድ የለውም ምክንያቱም በእግዚአብሔር ዓይን እነርሱ አሁን ጻድቃን ናቸው።

ሁለተኛ፤ ኢየሱስ ሰዎችን ከሞት ሰቆቃ አድኗቸዋል። ይህን ያከናወነው ሞትን ድል አድርጎ በመነሣቱ ነው። ምናልባት ከሁሉም ነገር በላይ የሰው ልጅ የሚፈራው ነገር ቢኖር ሞትን ነው። ሆኖም ኢየሱስ ሞትን ድል አድርጎ ወንድሞቹ የሆኑ ሁሉ ከሙታን እንደሚነሡ ቃል ስለገባላቸው ከዚህ ጊዜ ወዲያ ሞት የሚያስፈራ ነገር አይደለም፤ ሞት ወደ ዘላለማዊ ሕይወት የሚያስገባ በር ብቻ ነው፤ (1ኛቆሮ. 15:54-56)

ሦስተኛ፤ ኢየሱስ ሰው የሆነው ሊቀ ካህን እንዲሆን ነው። በዕብራውያን መጽሐፍ ውስጥ ከሚገኙት ዋና ዋና ትምህርቶች ይህ አንዱ በመሆኑ ወደ በኋላ አካባቢ ሠፋ ባለ ሁኔታ እንመለከተዋለን። ካህን ለመሆን ሲል ኢየሱስ ሰው መሆን ነበረበት። ሰው እንደመሆናችን ያለንን ድክመት በደንብ ስለሚረዳው በምሕረት የተሞላ ሊቀ ካህናችን ነው። የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ ጠብቆ በመስቀል ላይ መሞቱም ታማኝነቱን ይገልጻል። ኃጢአተኛ የሆኑም ሰዎች በእርሱ መታመንና ፍላጎታቸውን ሁሉ በእርሱ መጣል ስለሚችሉ በዚህም መልኩ ታማኝ ነው። እንደ ሊቀ ካህን ለሰው ልጆች ኃጢአት መሥዋዕት የማቅረብ ሐላፊነት ነበረበት። ይህንንም የፈጸመው እራሱን ፍጹም መሥዋዕት አድርጎ በማቅረብ ነው። የዚህም መሥዋዕት ውጤት ሀሰርየትንህ አስገኝተዋል። በአራት ዘሌዋውያን ጥናታችን ስርየት የሚለውን ቃል ደጋግመን ተመልከተነዋል። ይህም በኃጢአተኛው ላይ የእግዚአብሔር ቁጣና ፍርድ እንዳይወርድበት የሰውዬውን ኃጢአት ማስወገድ ማለት ነው። ምንም እንኳ በብሉይ

ኪዳን የመሥዋዕት ውጤት ጊዜያዊ ቢሆንም የኢየሱስ ሞት ግን ዘላለማዊ የሆነ ምሕረትን ነው የሚያስገኘው።

አራተኛ፤ ኃጢአት የመሥራት ፈተና ያለባቸውን ሰዎች ኢየሱስ ሊረዳቸው ይችላል። ኢየሱስ በምድር ላይ በነበረበት ወቅት በሰይጣን ተፈትኖ ነበር። በተለይ ወደ መስቀሉ ሄዶ እንዳይሰቃይ ነበር የተፈተነው። ስለዚህም ኃጢአት እንድንሠራ ተፅዕኖ የሚያደርግብንን ነገር ኢየሱስ ያውቀዋል። ተፈትኖ ሁሉንም ፈተናዎች በድል አድራጊነት ስለተወጣቸው፣ በሕይወታችን ላይ የሚመጡትን ፈተናዎች እንድናሸንፍ ብቁ ሊያደርገን ይችላል።

በአስገራሚ ሁኔታ እግዚአብሔር ደካማ ለሆኑ ኃጢአተኞች ከልብ የመነጨ ፍቅር አለው። ኢየሱስ መላእክትን ለመርዳት መልአክ ሆኖ አልመጣም። ግን ሰዎችን ለመርዳት ሰው ሆኖ መጣ። እንደ እግዚአብሔር ልጆች አሁን የምንቀበላቸው በረከቶች የራሳችን ሊሆኑ የቻሉት ኢየሱስ የክብር ቦታውን ለቅቆ ለእኛ ሲል በምድር ላይ ተሰቃይቶ ለመሞት ፈቃደኛ በመሆኑ ነው። ታዲያ የእግዚአብሔር ፍቅር አስደናቂ አይደለምን? አስተውል፣ ይህን ከመሰለ ታላቅ ፍቅር ሊለይህ የሚችል ምንም ነገር የለም፣ (ሮሜ 8:31-39)።

33ኛ ጥያቄ፡- እግዚአብሔር ይህንን ዓይነት ፍቅር ስለሰጠን የእኛ ምላሽ ምን መሆን አለበት? (ሮሜ 12:1-2 ተመልከት)።

በዚህ ሳምንት አንዳንዶችን የዕብራውያን መጽሐፍ መሪ ሐሳቦች አጥንተናል። ኢየሱስ በመላእክትና በብሉይ ኪዳን ነቢያት ላይ ያለውን የበላይነት ተመልክተናል። ኢየሱስ ሰው ሆኖ የመጣበትን ምክንያት የኃጢአታችን መሥዋዕት መሆኑንና ሊቀ ካህናችንም ጭምር መሆኑን ተመልክተናል። ይህን ወደ ኋላ ላይ በተጨማሪ እናጠናዋለን።

አምስተኛ ቀን፡ -

ትምህርቱን ከልስና ለውይይቱ ጊዜ ተዘጋጅ።

ሳምንታዊው ስብሰባ፡ -

- 1. ሳምንታዊው የአምልኮ ጊዜ
- 2. ጸሎት
- 3. ክለሳ
- 4. የውይይት ጊዜ፡ -

ሀ) በብሉይ ኪዳን የተገለጸውን የእግዚአብሔር ራዕይና በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል የተገለጸውን አነፃፅር።

- 1. እንዴት ነው የሚመሳሰሉት?

2. እንዴትስ ነው የሚለያዩት?

3. በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል የተገለጸው የእግዚአብሔር ራዕይ የሚሻለው እንዴት ነው?

ለ) 1. ሌሎች ኃይማኖቶች ለሐሰተኛ መምህራንና ነቢይ ናቸው ለሚባሉ ሰዎች፤ መጽሐፍ ቅዱስ ሙሉ እንደሆነና ከዚህ ውጪ ሌሎች አዳዲስ ራዕዮች እንደሌሉ እንዴት አድርገን ነው የምታስረዳቸው?

2. አንድ ሰው ከእግዚአብሔር ዘንድ የተሰጠኝ ለየት ያለ ትንቢት አለኝ ቢል ሰውዬው እውነተኛውን ነገር ስለመናገሩ ፍርድ የምንሰጠው እንዴት አድርገን ነው?

3. በቤተ ክርስቲያን እንዲህ ዓይነት ችግር አለ?

ሐ) 1. ለምንድን ነው አንዳንድ ክርስቲያኖች በአማላጆች በኩል መጸላይ አላብን ብለው የሚያስቡት?

2. ይህ ነገር ክርስቶስንና የሊቀ ካህንነት ሥራውን ዝቅ የሚያደርገው እንዴት ነው?

መ) 1. ሰዎች በክርስቶስ ላይ ያላቸውን እምነት ለምን እንደሚከፉ አንዳንዶቹን ምክንያቶች ዘርዝረህ ጻፍ።

2. ቤተ ክርስቲያን ወይም ሌሎች ክርስቲያኖች አዳዲስ ክርስቲያኖች እንዲያድጉና ወደ ዓለም እንዳይመለሱ ለማድረግ ሲሉ ሊጫወቱት የሚገባቸው ሚና ምንድን ነው? ምሳሌዎችን ስጥ።

ሠ) 1. ኢየሱስ ሰው የሆነው ለምንድን ነው?

2. ለእግዚአብሔር ያለንን አገልግሎት በተመለከተ ጸሎታችንን በተመለከተ ወዘተ... ይህ ምን ዓይነት መተማመኛ ነው ሊሰጠን የሚችለው?

5. ጸሎት

ትምህርት አሥራ አንድ

ዕብራውያን 3-4: 13

የመጀመሪያ ቀን: - ዕብራውያን 3: 1-6

እስካሁን ድረስ ባለው የዕብራውያን መጽሐፍ ጥናታችን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ከሁለት ነገሮች ጋር ሲነፃፀር ተመልክተናል። በመጀመሪያ የተነፃፀረው ከብሉይ ኪዳን ነቢያት ጋር ነው። በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ የተነፃፀረው ታላቅ የእግዚአብሔር አገልጋዮች ከሆኑት ከመላእክት ጋር ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ከእነዚህ ሁለት ነገሮች የላቀ እንደሆነ ተመልክተናል። በዛሬው ቀን ደግሞ ኢየሱስን ታላቁ የእሥራኤል መሪ ከነበረውና ሕጉን ለእሥራኤል ከሰጠው ከሙሴ ጋር እናነፃፀረዋለን።

1ኛ ጥያቄ:- ጥናትህን ዕብራውያን 3-4:13 በማንበብ ጀምር። ከዚህ ክፍል ያገኘሃቸውን ዋና ዋና ትምህርቶች በዝርዝር ጻፍ።

ብዙ ጊዜ ክርስቲያኖች እግዚአብሔርን ሳይሆን የታወቁ ሰዎችን መከተል ይጀምራሉ። እግዚአብሔር በአንድ ታላቅ ሰባኪ ወይም ወንጌላዊ ከተጠቀመ በኋላ ሰዎች ያንን ሰው መከተል ይጀምራሉ። እርሱ የሚናገረውና የሚሠራው ነገር በሙሉ ትክክል የሆነ ይመስላቸዋል። በተሳሳተ መንገድ ሊመራቸው ቢነሣም እነርሱ እርሱን ከመከተል ፈቀቅ አይሉም። ሐሰተኛ ትምህርት ወደ ቤተ ክርስቲያን በቶሉ የሚዛመተው በዚህ ዓይነት መንገድ ነው።

2ኛ ጥያቄ:- ሀ) ይህን ዓይነት ነገር በቤተ ክርስቲያን ወይም በሌላ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሲደረግ ዓይተህ ታውቃለህ?

ለ) እንዴት እንደተደረገ አብራርተህ ግለጽ።

ሐ) ለምንድን ነው ይህ ዓይነት የሆነው?

ለእኛ ምሳሌያችንና እራሳችን የቤተ ክርስቲያን መጋቢ ወይም መሪ ሳይሆን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ዐይናችንን ወደ ሰዎች ማዞር ስንጀምር እነርሱ ሲወድቁ እኛም አብረን ከእነርሱ ጋር እንወድቃለን። ምንም እንኳን ጌታ በድንቅ ሁኔታ ቢጠቀምባቸውም ገና ሰዎች ናቸውና ሊወድቁ ይችላሉ። እኛ ልንከተለው የሚገባን እውነተኛው ምሳሌያችን ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው። ለዚህም ነው ጸሐፊው «የሃይማኖታችን ሐዋርያና ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስን ተመልከቱ» ብሎ የሚያሳስበን።

አይሁዳውያን ሦስት ታላላቅ መሪዎች ነበሯቸው። የመጀመሪያው፤ የአይሁድ ዘር አባት የሆነው አብርሃም ነው። ሁለተኛው፤ ዓለምን ሊገዛ የሚመጣው መሢሕ አባት የሆነው ንጉሥ ዳዊት ነው። ሦስተኛው፤ ደግሞ የእሥራኤል መሪ በመሆን ሕዝቡን ከግብፅ ባርነት ነፃ ያወጣው ሙሴ ነው። ከሦስቱ ውስጥ አይሁዳውያን ትልቅ ክብር ይሰጡ የነበረው ለሙሴ ነው። ሙሴ እሥራኤላውያንን ከባርነት ነፃ ማውጣት ብቻ ሳይሆን በመከላከልም ብዙ ተአምራት ይፈጽም ነበር። በተጨማሪም ከእግዚአብሔር ጋር ፊት ለፊት ይነጋገር ነበር። ደግሞም እግዚአብሔር በእርሱ በመጠቀም ታላቁን የብሉይ ኪዳን ሕግ በእርሱ በኩል ነው የሰጠው። ስለዚህም ጸሐፊው የብሉይ ኪዳን ጀማሪ የሆነውን ሙሴንና የአዲስ ኪዳን ጀማሪ የሆነውን ኢየሱስ ክርስቶስን ያወዳድራል። አይሁዳውያን ዐይናቸውን በእግዚአብሔር ላይ ከማድረግ እንደ ሙሴ ባሉ መሪዎች ላይ ነበር የሚያደርጉት። በኢየሱስ ያላቸውን እምነት ትተው ወደ ቀድሞው የሙሴ ሕግ ለመመለስ እያወላወሉ ነበር። በዚህም ምክንያት ጸሐፊው ኢየሱስ ከሙሴ እንደሚበልጥ ለማሳየት ሁለቱን ማለትም ሙሴንና ኢየሱስን ያወዳድራል።

3ኛ ጥያቄ:- ዕብራውያን 3:1-6 አንብብ።

ሀ) በቁጥር አንድ ላይ ለኢየሱስ ክርስቶስ የተሰጠው ስያሜ ምንድን ነው? ምን ማለትስ ነው?

ለ) ሙሴና ኢየሱስ የሚመሳሰሉት እንዴት ነው?

ሐ) ኢየሱስ የሙሴ የበላይ እንደሆነ የተመለከተው እንዴት ነው?

መ) ክርስቲያኖች ታማኝ ሆነው ከቆዩ የምን ክፍል ነው የሚሆኑት?

ምዕራፍ ሦስት «ስለዚህ» በሚል ቃል ነው የሚጀምረው። ጸሐፊው ይህንን ቃል በመጠቀም በበፊት ምዕራፍ ያለውን ትምህርት ከዚህኛው ምዕራፍ ጋር ያገናኘዋል። ባለፈው ሳምንት የእግዚአብሔር ልጅ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ሰው ሆኖ መጥቶ ለኃጢአታችን እንደሞተልን ተመልክተናል። ችግራችንን የሚረዳልንና በእርሱ ውስጥ ልናልፍ ሊረዳን የሚችለው ታማኝና መሐሪ ሊቀ ካህን የሆነው እርሱ ነው። ስለዚህም ጸሐፊው ክርስቲያኖች ዓይናቸውን በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ እንዲያደርጉ ያበረታታቸዋል።

ጸሐፊው የአንድ ትልቅ ቤተሰብ ክፍል እንደሆንን ያሳስበናል። «ቅዱሳን ወንድሞች» የሚል ስያሜ ነው የሰጠን። ቅዱሳን የሆነው በእግዚአብሔር በመመረጣችን ነው። ወንድማማች የሆንነውን ደግሞ የእግዚአብሔር ቤተሰብ ክፍል በመሆናችን ነው። ጸሐፊው እንደ እግዚአብሔር ልጆች የሰማያዊው ጥሪ ተካፋዮች እንደሆነም ያሳስበናል። እግዚአብሔር ከሰማያት ሆኖ ብቻ አይደለም የጠራን፤ ካሁን ወዲያ በምድር ላይ ዜግነት የለንም! እኛ ወደ እውነተኛው መኖሪያችን ወደ መንግሥተ ሰማያት እየተጓዝን ነው። የእግዚአብሔር ልጆች ስለ መንግሥተ ሰማያት ጉዟቸው ማሰባቸውን አቁመው ስለ ምድራዊ ጉዳዮቻቸው ሲያስቡና ሲጨነቁ ሁሌ ችግር ውስጥ ይገባሉ። አይቆዩም፤ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ይወድቃሉ። ስለዚህም ጸሐፊው እነዚህን በስደት ላይ ያሉ ክርስቲያኖችን የመንግሥተ ሰማያት ዜጎች እንጂ የምድራዊው ዜጎች እንዳልሆኑ በማሳሰብ ሐሳባቸውን አሁን የሚያጋጥሟቸው ችግሮች ላይ ከማድረግ በመንግሥተ ሰማያት ላይ እንዲያደርጉ ይመክራቸዋል።

ከሁሉም በላይ ዐይናቸውን በሚያምኑበት በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ ማድረግ አለባቸው። ኢየሱስን «ተመልከቱ» የሚለው ቃል ያለማቋረጥ ኢየሱስ ማን እንደሆነ፤ ምን እንዳደረገና ለእርሱ የሚሰጡት ትክክለኛ ምላሽ ምን እንደሆነ ማጥናት ማለት ነው። ሁለት ዋና ዋና አገልግሎቶችን የሚያንፀባርቁ ሁለት ስያሜዎች ለኢየሱስ ተሰጥተውታል። በመጀመሪያ ሐዋርያ የሚል ስያሜ ተሰጥቶታል። በዚህ ቦታ ላይ ብቻ ነው ኢየሱስ ሐዋርያ የሚል ስያሜ የተሰጠው። ሐዋርያ የሚባል ሰው ለሕዝቡ የእግዚአብሔርን መልእክት ይዞ የሚሄድ ነበር። በሕዝቡ መካከል የእግዚአብሔር ተወካይ ነበር። ልክ እንደዚሁ ኢየሱስ አብን ለመግለጽ የመጣ የእግዚአብሔር መልእክተኛ ነው። (ዮሐንስ 3፡34፤ 20፡21)።

ሁለተኛ፤ ኢየሱስ ሊቀ ካህን የሚል ስያሜ ተሰጥቶታል። የሊቀ ካህን ዋነኛው ሥራው ሕዝቡን ወክሎ በእግዚአብሔር ፊት ማቅረብ ነው። ሊቀ ካህንም ሐዋርያም የነበሩ የብሉይ ኪዳን መሪዎች ጥቂቶች ናቸው። የእግዚአብሔርን መልእክት ለሰዎች የሚያቀርቡ ነበሩ። ካህናት ደግሞ ሕዝቡን በመወከል በእግዚአብሔር ፊት ያተኩሩ ነበር። ስለዚህ የኢየሱስ ካህንም ሐዋርያም መሆን ከሌሎቹ የበለጠ በደንብ እንዲከበርና እንዲከተሉት ያደርጋል። በአንድ መልኩም ሙሴ እነዚህን ሁለት

ሐላፊነቶች አሟልቷል ልንል እንችላለን። ለእሥራኤል ሕዝብ የእግዚአብሔርን መልእክት የሚያቀርብ መልእክተኛ ነበር። ምንም እንኳን ሊቀ ካህን ባይሆንም (ይህ የአርን ሥራ ነበር)፤ ካህን ሆኖ በማገልገል የሕዝቡን ጥያቄና ፍላጎቶች በእግዚአብሔር ፊት ያቀርብ ነበር።

በአንዳንድ መልኩ ሙሴና ኢየሱስ በጣም ይመሳሰላሉ። ሁለቱም የእግዚአብሔርን ሕዝቦች አርነት አውጥተዋቸዋል ሁለቱም በእግዚአብሔር ኃይል ታላላቅ ታምራት አድርገዋል። ሁለቱም በእግዚአብሔር ተመርጠው በሕዝቡና በእርሱ መካከል የተደረገውን ቃል ኪዳን ያቋቋሙ ናቸው። በመጨረሻም ሁለቱም ታማኞች ናቸው።

4ኛ ጥያቄ:- አሪት ዘጉልቁ 12:7 እና 1ኛቆሮ.4:1-2 አንብብ።

ሀ) የእግዚአብሔር አገልጋይ ከሆነ ሰው የሚጠበቀው ባህርይ ምን ዓይነት ነው?

ለ) ይህ ባህርይ ዛሬ በቤተ ክርስቲያን መሪዎች እንዴት መገለጽ እንዳለበት አብራራ።

እግዚአብሔር በአገልጋዮቹ ባህርይ ውስጥ በጣም የሚመለከተውና የሚያመለክተው ታማኝነት መሆኑ በጣም የሚያስደንቅ ነው። እምነት ሊጣልባቸው የሚችሉና እግዚአብሔር በእጃቸው የሚሰጣቸውን ሐላፊነት በተገቢው መንገድ በታማኝነት የሚፈጽሙ ሊሆኑ ይገባቸዋል። ይህንን ሁሉ የሚያደርጉት እግዚአብሔርን ደስ በሚያሰኝ መንገድ ነው እንጂ ሰውን ደስ በሚያሰኝ ሁኔታ መሆን የለበትም። እነርሱ የሚሠሩት ለእግዚአብሔር እንጂ ለሰው አንዳልሆነ ይገነዘባሉ። ይሁንና ዛሬ ይህንን ባህርይ በሕይወታቸው የሚያሳዩ ጥቂት የቤተ ክርስቲያን መሪዎች አሉ።

ሙሴ ታላቅ ቢሆንም ኢየሱስ ክርስቶስ ከእርሱ በላይ ነበር። የኢየሱስን ታላቅነት ለማሳየት ጸሐፊው የሚጠቀምበት ቤትን ነው። «ቤት» የሚለው ቃል ስለ ሕንፃ የሚናገር ሊሆን ይችላል፤ (ለምሳሌ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደሶች የሚል ስያሜ ተሰጥቶናል። 1ኛቆሮ.3:16) ወይም ደግሞ «በቤቱ ውስጥ ስለሚኖሩ» ሰዎች የሚገልጽ ሊሆን ይችላል። መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔርን ሰዎች እንደ አንድ ታላቅ ቤተሰብ አድርጎ ነው የሚያስቀምጣቸው። ኢየሱስ ከሙሴ እንደሚበልጥ የተመለከተው በሁለት ዓይነት መንገድ ነው። አንደኛ ሙሴ ከእግዚአብሔር ሰዎች መካከል አንዱ በመሆኑ የዚህ ቤት ክፍል ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ግን የእግዚአብሔር ልጅ እንደመሆኑ የዚህ ቤት ነዳፊና ሠራ ነው እንጂ ክፍል አይደለም። በዚህም ምክንያት ከሙሴ በጣም ይበልጣል።

ሁለተኛ፤ ሙሴ በእዚህ ቤት ውስጥ የሚያገለግል የእግዚአብሔር ሎሌ ነው። የእግዚአብሔር ልጅ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ግን በቤቱ ላይ ሥልጣን ያለው ነው።

5ኛ ጥያቄ:- «ሎሌ» የሚለው የአማርኛ ቃል ምን ዓይነት ትርጉም ነው ያለው?

ጸሐፊው በዚህ ሥፍራ «አገልጋይ» የሚለውን ቃል የሚተካ ለየት ያለ ቃል ነው የሚጠቀመው። ይህ ቃል በቤት ውስጥ የሚሠራውን ተራውን ባሪያ ወይም ሠራተኛ የሚጠቅስ አይደለም። በምትኩ ይህ ስያሜ የተሰጠው በቤቱ ውስጥ የሚደረገውን

ብዙውን ነገር በበላይነት ለሚቆጣጠረው ዋነኛው አገልጋይ ነው። ምንም ያህል ታላቅ ቢሆንም ሙሴ የቤቱ ባለቤት ወይም ልጅ አልነበረም። ሙሴ እግዚአብሔርን በታማኝነት ቢያገለግልም ከኢየሱስ በታች ነበር። ኢየሱስ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ልጅ ነበር። በዚህም ምክንያት ወራሽና ከአገልጋይ በላይ ሥልጣን ያለው ነው። እርሱ የቤቱ አውራፍ መሥራች ነበር። ኢየሱስ ከሙሴ በላይ ታላቅ መሆኑ ሙሴ ስለ ወደፊቱ በተነበየበት ትንቢት ላይ እንኳ ይታያል።

6ኛ ጥያቄ፡- አሪት ዘዳግም 18:15 ተመልከት። በዚህ ሥፍራ የተሰጠው ትንቢት ምንድን ነው?

ሙሴ የመጨረሻው የእግዚአብሔር ነቢይ እኔ ነኝ አይልም ወደፊት የሚመጣ ከሱ የሚበልጥ የእግዚአብሔር ነቢይ እንዳለ ያመለክታል እንጂ። ይህ ትንቢት የተፈጸመው በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

ክርስቲያኖችም የታላቁ የእግዚአብሔር ቤት ወገኖች ናቸው ሆኖም የዚህ ቤት ወገኖች ለመሆናችን እርግጠኞች ለመሆን እስከ ምድራዊ ሕይወታችን ፍጻሜ ድረስ ታማኞች ሆነን መኖር ይኖርብናል። አንድ ሰው የእምነት ቃል መስጠቱ የእግዚአብሔር ቤት ወገን መሆኑን ለማሳየት በቂ አይሆንም። ነገር ግን አንድ ሰው የእግዚአብሔር ቤተሰብ ወገን ለመሆኑ ማስረጃ የሚሆነው እስከመጨረሻ ድረስ ታማኝ ሆኖ ሲቆይ ነው። ይህ ከባድ በሆነ የሰደት ጊዜ ውስጥ መጽናትን የሚጠይቅ ነው። በተጨማሪም ይህ እምነታችንን እንዳንክድ የሚያደርገን ነገር ፈተና በሙታን ትንሣኤና በዘላለማዊው ሕይወት ተስፋችን መቋቋም አለብን ማለት ነው። በኢየሱስ ላይ ያለንን እምነታችንን ከተውን በመጀመሪያም የነበረን እምነት እውነተኛ አለመሆኑን ያሳያል።

እስከ መጨረሻው ፀንተን ስለ መቆማችን እርግጠኞች የምንሆነው እንዴት ነው? ታላቁ የእግዚአብሔር ቤተሰብ ወገኖች ስለ መሆናችንና መንግሥተ ሰማያት ስለ መግባታችን እርግጠኞች ልንሆን የምንችለው እንዴት ነው? ለእግዚአብሔር ታማኝ ሆኖ በመቆየት ነው። ታማኝ ሆነንስ የምንቆየው እንዴት ነው? አንድ ታላቅ የቤተ ክርስቲያን መሪ በመከተል ነውን? አይደለም። ኢየሱስን በመመልከትና እርሱን በመከተል ነው። የፈለገውን ያህል ሸለቆና ተራራ የበዛበት መንገድ ቢሆንም ጌታን ከተከተልን ወደ መንግሥተ ሰማያት ቤታችን እንደርሳለን።

ሁለተኛ ቀን፡- ዕብራውያን 3:7-19

ለሁለተኛ ጊዜ የዕብራውያን ጸሐፊ ክርስቲያኖቹ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ክደው ወደ ድርው የሕግ እምነታቸው እንዳይመለሱ ያስጠነቅቃቸዋል! (3:7-4:13)። ጸሐፊው ለማስጠንቀቂያው መሠረት ያደረገው እሥራኤላውያን ለ40 ዓመት ያህል በበረሃ የተንከራተቱበትን ጊዜ በመጥቀስ ነው።

7ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ኢየሱስ ክርስቶስን ክደ ወደ ድርው ሃይማኖት ወይም የኑር ዘይቤ መመለሱ መጥፎ የሚሆነው ለምንድን ነው?

ለ) ክርስቲያኖች ናቸው ተብለው የሚባሉ እንዳንድ ሰዎች እንዲህ የሚያደርጉት ለምን እንደሆነ ምክንያታቸውን ዘርዝረህ ዳፍ።

ብዙ ክርስቲያኖች ተብለው የሚጠሩ ሰዎች በኢየሱስ ላይ ያላቸውን እምነት በተለያዩ ምክንያት ይተዋሉ። እንዳንዶች ቤተሰቦቻቸውን በመፍራት ነው። ሌሎች ደግሞ ብዙ ገንዘብና ሥልጣን ለማግኘት ባላቸው ምኞት ነው። የእግዚአብሔርን እውነት ለመካድ የምናደርገው ማንኛውም ዓይነት መከራ ምንም እንኳን በመጀመሪያ አካባቢ ጊዜያዊ የሆነ ሰላምና ብልፅገና ቢያስገኝልንም በኋላ ላይ የእግዚአብሔርን የፍርድ ገፈት ቀማሾች ያደርገናል፤ እንዲያውም ብቸኛውን የደገንነት መንገድ ከካድን ለእኛ ደገንነት ተስፋ የሚሰጠን ሌላ ምንም ነገር የለም።

8ኛ ጥያቄ፡- ዕብራውያን 3:7-19 አንብብ።

ሀ) ጸሐፊው ስላለማመን ለክርስቲያኖች ማስጠንቀቂያ የሰጣቸው ከመዝሙር ዳዊት መጽሐፍ የትኛውን ክፍል በመጥቀስ ነው?

ለ) የዚህ የመዝሙር ዳዊት ክፍል ጸሐፊ ማነው?

ሐ) ፈታቸውን ወደ ክሕደት እንዳያዩሩ ጸሐፊው ምን ዓይነት ምክር ነው የሚሰጣቸው?

መ) እስከ መጨረሻው ድረስ ጽኑዎች ከሆንን የምናገኘው ነገር ምንድን ነው?

ሠ) እሥራኤላውያን በእግዚአብሔር ባለማመናቸው ምን ዓይነት ቅጣት ነው የተቀበሉት?

የአይሁድ ክርስቲያኖች ከክሕደት እንዲቆጠቡ ለማስጠንቀቅ ጸሐፊው በቀድሞው አባቶቻቸው ላይ የሆነውን ነገር ይጠቅሳል። በዳዊት ከተጻፈው ከመዝሙር (95):7-11 ላይ ይጠቅሳል፤ (ዕብራውያን 4:7)። ሆኖም ጸሐፊው ይህንን ቃል የተናገረው መንፈስ ቅዱስ ነው ማለቱን አስተውሏል። ይህ ክፍል መጽሐፍ ቅዱስን እግዚአብሔር እንደጻፈው ምሳሌ ሊሆን ይችላል። ይህንን ያደረገው በሰዎች በኩል ነው። ነገር ግን ጸሐፊዎቹን ይመራ የነበረው መንፈስ ቅዱስ ነው። ይህም የሆነው በስተመጨረሻ የጸሐፊዎቹ ቃል ከእግዚአብሔር ቃል ጋር እኩል እንዲሆን ነው፤ (2ጴጥ. 1:20+21)።

በዚህ ክፍል ሁለት ታሪካዊ የሆኑ ክንውኖች ተጠቅሰዋል። አንደኛው፤ ሕዝቡ በእግዚአብሔር ላይ ያጉረመረመበት ጊዜ ነው፤ (ዘጸአት ምዕ. 17)። ቀጥሎም በአሪት ዘጉልቱ ምዕራፍ 14 ላይ የእሥራኤል ሕዝብ ወደ ተስፋይቱ ምድር አንገባም ብሎ የተቃወመበት ጊዜ ነው።

9ኛ ጥያቄ፡- ዘጸአት 16:35-17:7 አንብብ።

ሀ) በአሪት ዘጸአት ውስጥ በእርሱ ላይ ከማጉረምረማቸው በፊት እግዚአብሔር የሰጣቸው ነገር ምንድን ነው?

ለ) እሥራኤላውያን በእግዚአብሔር ላይ የፈጸሙት ኃጢአት ምንድን ነው?

ሐ) እግዚአብሔር ምን ዓይነት ተአምራት ነው ያደረገላቸው?

እግዚአብሔር ለእሥራኤላውያን ብዙ ታላላቅ ተአምራትን አደረገላቸው። ቀይ ባህርን አድርቆ በመሬቱ ላይ እንዲያዳርጡ አድርጓቸዋል። የሚመገቡትን መናና ድርጭት ሰጥቷቸዋል። ሆኖም ወደ መራራው ውኃ ሲደርሱ እግዚአብሔር ተአምራት እንዲሠራላቸው ከመጠየቅ ወዲያውኑ በእግዚአብሔር ላይ እና በሙሉ ላይ አጉረመረሙ። ይህ በእግዚአብሔር ላይ እምነት እንደሌላቸው ያሳያል። ምንም እንኳ እግዚአብሔር ለእሥራኤላውያን ውኃ ቢሰጣቸውም የእሥራኤል ሕዝብ በእግዚአብሔር እምነት እንደሌለው ያሳየበት ከእርሱ ጋር የተጣላበትና ትዕግሥቱን የተፈታተነበት ቦታ በመሆኑ ቦታው ማሳህ እና መሪባ ተብሎ ተጠራ፤ እነዚህም «መፈተንና መጣላት» የሚል ትርጓሜ ያላቸው ቃላቶች ናቸው። ለመዝሙረ ዳዊትና ለዕብራውያን ጸሐፊዎች ይህ ታሪካዊ ጊዜ የእግዚአብሔር ሕዝብ ባለመታዘዝ እና ባለማመት የእግዚአብሔርን ቁጣ በእራሱ ላይ እንዲያወርድ በእግዚአብሔር ላይ ያለውን እምነት ማሳየት እንዳለበት የሚገልጽ ጥሩ ምሳሌ ነው።

10ኛ ጥያቄ፡- ዘኁልቱ 13:26-14:35 አንብብ።

- ሀ) እግዚአብሔርን በእሥራኤላውያን ላይ እንዲናደድ ያደረገው ነገር ምንድን ነው?
- ለ) ኢያሱና ካሌብ በእግዚአብሔር ላይ ያላቸውን እምነት ያሳዩት እንዴት ነው?
- ሐ) ወደ ተስፋይቱ ምድር መግባታቸውን በተመለከተ እግዚአብሔር ለእሥራኤላውያን የሰጠው የተስፋ ቃል ምንድን ነው?

በዚህ ክፍል ላይ የተጠቀሱት ክንዋኔዎች የተፈጸሙት እግዚአብሔር እራሱን በታላቅ ኃይል በሲና ተራራ ከገለጸ ከትንሽ ጊዜ በኋላ ነው። በዚህ ሥፍራ ለእሥራኤላውያን ሕጉን ሰጣቸው፤ እነርሱም ሕጉን ለመጠበቅ ቃል ገቡ። ወደ ተስፋይቱ ምድር ወሰን ወደሆነችው ወደ ከነዓን አካባቢ እንደደረሱ ምድሪቷን ለመውሰድና ጠላቶቻቸውን ለመውጋት ከመነግታቸው በፊት አሥራ ሁለት ሰላዮችን ይልካሉ። ከእነዚህም ውስጥ አሥሩ ሰላዮች ምድሪቱን ለመውሰድ እንደማይችሉ ይናገራሉ። ሁኔታውን የተመለከቱት በእምነት ዓይን አይደለም። ሁለቱ ብቻ ናቸው፤ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ስለሆነ ጠላቶቻችንን ድል እናደርጋቸዋለን ብለው ሕዝቡን ለማሳመን የሞከሩ እስራኤላውያን ግን ለመግባት እምቢ አሉ። በዚህም ምክንያት ለመዋጋት ዕድሜያቸው በቂ የሆነ ሁሉ በምድረ በዳ ውስጥ ይሞታሉ ብሎ እግዚአብሔር ግለ። ያ ትውልድ በሙሉ እስኪሞት ድረስ ለአርባ ዓመት ያህል የእሥራኤል ሕዝብ በምድረ በዳ ተንከራተተ።

እግዚአብሔር እሥራኤላውያንን ልክ ከባርነት እንዳወጣቸው ሁሉ የአይሁድ ክርስቲያኖችንም በኢየሱስ ክርስቶስ በግመናቸው ከኃጢአት ነፃ አውጥቷቸዋል። ወደ ድርጅው ሃይማኖታቸው ለመመለስ የሚያደርጉት ማንኛውም ዓይነት መከራ ልክ እንደ በፊተኞቹ እሥራኤላውያን ያለማመን ኃጢአት ሆኖ ይቆጠርባቸዋል። ይህም እሥራኤላውያን የቀመሱትን ዓይነት ቅጣት ያስከትልባቸዋል። እግዚአብሔር ተስፋ

ወደ ሰጠው ዕረፍት ሳይደርሱ ይጠፋሉ። ለእሥራኤላውያን ይህ ዕረፍት የተስፋው ምድር ነው። ለአይሁድ ክርስቲያኖች ደግሞ ይህ ዕረፍት መንግሥተ ሰማያት ነው።

11ኛ ጥያቄ፡- ልክ የጥንቶቹ እሥራኤላውያን እግዚአብሔርን እንደተፈታተኑና ጠላቶቻቸውን በተመለከተ በእርሱ ለመታመን ፈቃደኛ እንዳልሆኑ ሁሉ ዛሬ የሚገኙ ክርስቲያኖች ይህን የመሰለ ኃጢአት ሊሠሩ የሚችሉባቸውን መንገዶች ዘርዝረህ ዳፍ።

ጸሐፊው አይሁዳውያኑ የጥንቶቹን እሥራኤላውያን ዓይነት አመለካከት እንዳይኖራቸው ያስጠነቅቃቸዋል። የጥንቶቹ እሥራኤላውያን ሁሉ ልባቸውን እልክኛ በማድረግ ወደ ጥፋት ይሄዳሉ። ክርስቲያኖቹ ኃጢአተኛና የማያምን ልብ እንዳይኖራቸው ከወዲሁ ጥንቃቄ መውሰድ ነበረባቸው።

የብሉይ ኪዳን አምላክና የአዲስ ኪዳን አምላክ አንድ በመሆኑ የአይሁድ ክርስቲያኖች ወደ ድርድሪ ሃይማኖታቸው ሲመለሱ እግዚአብሔርን መከዳችን አይደለም ብለው ሊከራከሩ ይችሉ ነበር። ነገር ግን የመጨረሻው የእግዚአብሔር ራዕይ የሆነውን ኢየሱስን በመካድ እራሱን እግዚአብሔርን ይክዱ ነበር። ይህም እውነተኛ እምነት እንደሌላቸው ማስረጃ ሊሆን ይችላል።

ጸሐፊው ለክርስቲያኖቹ ሁለት ዋና ዋና ምክሮችን ሰጥቷቸዋል። የመጀመሪያው ቀን በቀን እየተገናኙትሁ ተመካከሩ የሚል ነው። ክርስቲያን የመጨረሻ የሚደክመው ለብቻው ሲቆም ነው። ነገር ግን በእምነታችን እንድንጸና እርስ በእርሳችን የምንደጋገፍ ከሆነ በእግዚአብሔር ፊት ታማኝ ሆኖ መቆሙ አይከብደንም።

12ኛ ጥያቄ፡- ሀ) አንድ የክርስቲያን ማጽናናት ለእግዚአብሔር ታማኝ ሆነህ እንድትቆም ያደረገህ እንዴት ነው? ለ) ቤተ ክርስቲያንህ ክርስቲያኖች የበለጠ እርስ በእርሳቸው እየተገናኙ እንዲጽናኑና እምነታቸውን እንዳይከዱ ልታደርግ የምትችለው እንዴት ነው?

ሁለተኛ፤ ጸሐፊው፡- እምነታችሁን አጽንታችሁ ጠብቁ ብሎ ያስጠነቅቃቸዋል። ዋናው ነገር የመጀመሪያው እምነታቸው አይደለም። ኢየሱስን አጥብቀው እስከመጨረሻው መያዛቸው ነው፤ በመጨረሻ ጊዜ ከኢየሱስ ጋር ተካፋዮች ለመሆናቸው ማረጋገጫ የሚሆንላቸው። ሁላችንም በልባችን ውስጥ ምንም ዓይነት ኃጢአት በተለይም የአለማችን ኃጢአት እንዳይኖር ለማየት ሐላፊነት መውሰድ ይኖርብናል። ኃጢአት የምንወስዳቸው እርምጃዎች ሁሉ ትክክል እንደሆኑ አድርገን እንድናስብ ስለሚያደርገን በጣም አላላች ነው። ለራሳችን ምክንያቶችን በመስጠት የምንሠራው ሥራ ትክክል አይደለም ብለን ማስብ እስከናቆም ድረስ እንደርሳለን። ኃጢአት ወደ ብርሃን ወጥቶ የሚገለጠው ሕይወታችንን በእግዚአብሔር ቃል ብርሃን ውስጥ አድርገን ስናይ ብቻ ነው። ንስሐ መግባት የሚገባን አሁኑኑ ነው። ማናችንም ብንሆን መቼ እንደምንሞት አናውቅም። ንስሐ ለመግባትና ኢየሱስን ለመከተል የምንችለው አሁን ገና ሳንሞት ነው። አንዴ ከሞትን ወይም ኢየሱስ ዳግም ከመጣ በኋላ ወደ እግዚአብሔር የመመለስ ዕድል አይኖረንም።

13ኛ ጥያቄ፡- አሁን ለትንሽ ጊዜ ሕይወትህን መርምር። የተደበቀ ኃጢአት አለህ?
ኢየሱስን ከልብ የማታምንባቸውና ትዕዛዛቱን የማትጠብቅባቸው
መንገዶች አሉ? እግዚአብሔር በሕይወትህ ውስጥ ያለውን ኃጢአት
በግልጽ እንዲያሳይህና ምሕረቱን እንዲሰጥህ ጸልይ።

ሦስተኛ ቀን፡ - ዕብራውያን 4: 1-10

በትናንትናው ዕለት እሥራኤላውያን ባለማመናቸው እግዚአብሔር ተስፋ
ወዳደረገላቸው ወደ ዕረፍቱ እንዳልገቡ አይተናል። ዛሬ ደግሞ ለእኛ ተስፋ የተሰጠን
ዕረፍት እንዳለ እንመለከታለን። ታዲያ ወደ ዕረፍቱ መግባታችንን እርግጠኞች መሆን
ይኖርብናል።

ለአማኝ በሕይወቱ ትልቁ ነገር ወደ እግዚአብሔር ዕረፍት መግባትና ተስፋ
ያደረገለትን በረከቶች መቀበል ነው። እዚህ በምድር ላይ ያለው ዕረፍትና የሕይወት
በረከት የምናስብና እግዚአብሔርን እንዳናምን፤ እንዳንታዘዝ የሚያደርገን ከሆነ
የዘላለማዊው ዕረፍት ወራሾች አንሆንም። የዕብራውያንን ጸሐፊ ተስፋ ወደ ተሰጠን
ወደ ዘላለማዊው ዕረፍት ስለ መግባታችን እርግጠኞች እንድንሆን ያስጠነቅቀናል።

14ኛ ጥያቄ፡- ዕብራውያን 4: 1-10 አንብብ።

ሀ) ወንጌልን ከመስማት ጋር ለፍራ እንዲሆንልን አብሮ መታከል ያለበት ነገር
ምንድን ነው?

ለ) በቁጥር 1 ላይ ለክርስቲያኖች የተሰጠው ማስጠንቀቂያ ምንድን ነው?

ሐ) ለሚያምኑ ሰዎች የተሰጠው ተስፋ ምንድን ነው?

መ) የዕረፍቱ ተስፋ የተመሠረተው በምን ላይ ነው? (ከቁጥር 3-4)።

በዕብራውያን 4: 1-10 ላይ ጸሐፊው በኢየሱስ ላይ ያላቸውን እምነት ለመተው
ለሚፈልጉ አይሁዳውያን የሚሰጠውን ማስጠንቀቂያ ይቀጥላል። ይህንንም የሚቀጥለው
ለሙሴና ለእሥራኤል ልጆች የተሰጠውን የዕረፍት ተስፋ እግዚአብሔር ከሰጠው
የመንግሥተ ሰማያት ዕረፍት ጋር በማነፃፀር ነው። የመንግሥተ ሰማያት ዘላለማዊ
ዕረፍት በኢየሱስ ለሚያምኑ ሁሉ ክፍት እንደሆነና ነገር ግን ልክ እሥራኤላውያን
ባለማመናቸው በምድረ በዳ ውስጥ ተንከራትተው ዕረፍቱ እንደቀረባቸው ሁሉ እነዚያ
በኢየሱስ የማያምኑትም ዘላለማዊው ዕረፍቱ እንደሚቀርባቸው ይናገራል።

በብሉይ ኪዳን ውስጥ በሚገኙት የእግዚአብሔር ሕዝቦችና በአዲስ ኪዳን ውስጥ
በሚገኙት የእግዚአብሔር ሕዝቦች ብዙ መመሳሰሎች አሉ። ለሁለቱም ወንጌል
ተሰብኮላቸዋል። በብሉይ ኪዳን እግዚአብሔር በሙሴ በኩል በመሆን ሕዝቡ በእርሱ
ካመኑና ትዕዛዙን ከጠበቀ እንደሚባርካቸው ቃል ገብቶ ነበር። ምንም እንኳን በዚህ ጊዜ
ስለ ኢየሱስ ባያውቁም ስለ ደኅንነቱ መንገድ በግልጽ ነው የተናገራቸው። ልክ እንደዚሁ
በአዲስ ኪዳንም በኢየሱስ ክርስቶስ ሞት በኩል ያለው የደኅንነት መንገድ በግልጽ ነው
የተቀመጠው ቢሆንም ዋናው ነገር ወንጌልን መስበኩ ወይም መስማቱ አይደለም።

ዋናው ነገር ሕዝቡ ስለሰሙት ነገር የሚሰጡት ምላሽ ነው። የሰሙትን ነገር ማመንና መታዘዝ አለባቸው። ለእኛም ቢሆን የእግዚአብሔርን ቃል መስማቱና ማንበቡ ብቻ በቂ አይደለም፤ ቃሉን በመጠበቅም እምነታችንን መግለጽና ማሳየት ይኖርብናል። በብሉይ ኪዳን እሥራኤላውያን የከነዓን ጠላቶቻቸውን ድል እንደሚያደርጉና የተስፋይቱን ምድር እንደሚሰጣቸው እግዚአብሔርን ባለማመናቸው በእግዚአብሔር ላይ ያላቸውን እምነት ሊያሳዩ አልቻሉም። ይህን ዓይነት ስሕተት ዛሬም ሊከሰት ይችላል። እግዚአብሔርን ለማመንና ትዕዛዙን ለመጠበቅ አሻፈረን ካልን በሕይወታችን ችግር ሲያጋጥመንም እግዚአብሔርን ከካድን እኛም ከእግዚአብሔር የተሰጠንን የዕረፍት ተስፋ ሳናገኝ እንቅራለን።

በዚህ ክፍል ያለው የጸሐፊው ገለጻ በጣም የተወሳሰበ ነው። ምናልባትም አይሁዳውያን «ዕረፍትን» በተመለከተ ስላለው ሐሳብ ሳይጠይቁት አይቀሩም። ያለምንም ጥርጥር ኢያሱ ሕዝቡን በሚመራበት ወቅት እሥራኤላውያን ወደ ዕረፍቱ አልገቡም? ታዲያ ያ ዕረፍት ዛሬ ለእኛ እንዴት ክፍት ሊሆንልን ይችላል? ብለው ጠይቀውታል። ጸሐፊውም ምንም እንኳ እሥራኤላውያን ወደ ከነዓን ምድር ቢገቡም ወደ እውነተኛው ዕረፍት እንዳልገቡ ያረጋግጥላቸዋል። ይህንን ክፍል በደንብ እንድናጤን ከተፈለገ አራት የተለያዩ ዕረፍቶች መጠቀሳቸውን ማስተዋሉ ተገቢ ነው። መጀመሪያ፡- ለእውነተኛው ዕረፍት መሠረት የሆነ ከፍጥረት ጊዜ የታየው የእግዚአብሔር ዕረፍት አለ፤ (4:4)። ሁለተኛ፡- በኢያሱ በከፊል የተፈጸመው ወደ ከነዓን ምድር የመግባት ዕረፍት አለ፤ (3:7-19)። ሦስተኛ፡- አማኝ ለሆኑ ሰዎች ክፍት የሆነው የአሁኑ ዕረፍት አለ፤ የደኅንነት ዕረፍት ብለንም ልንጠራው እንችላለን (4:1+3)። አራተኛ፡- ወደ መንግሥተ ሰማያት ስንገባ የሚኖረን ዘላለማዊ ዕረፍት ነው፤ (4:10-11)።

ገለጻው በዚህ ቅደም ተከተል ነው የተጻፈው። እግዚአብሔር ለእሥራኤል ሕዝብ የሰጠው ተስፋ እስከ ዛሬ ድረስ ለእኛ ክፍት ነው፤ ምክንያቱም፡-

1. እውነተኛው የእግዚአብሔር ዕረፍት የተመሠረተው ወይም የተጀመረው እሥራኤላውያን ከነዓን ሲገቡ ሳይሆን እግዚአብሔር ፍጥረታቱን ፈጥሮ ባረፈበት ወቅት ነው።

15ኛ ጥያቄ፡- አራት ዘፍጥረት 2:2 አንብብ። እግዚአብሔር ያረፈው እንዴት ነው?

እግዚአብሔር ዓለምን ሲፈጥር ስድስት ቀን ሠራ። በሰባተኛው ቀን እግዚአብሔር እንዳረፈ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። በሌላ አነጋገር እግዚአብሔር የፍጥረትን ሥራ መሥራትን አልቀጠለም። ልናስተውለውና ልንደነቅበት የሚገባን ነገር በአራት ዘፍጥረት ላይ እግዚአብሔር በስምንተኛው ቀን ሥራውን እንደገና ጀመረ የሚል ነገር አለመኖሩ ነው። ስለዚህም ለጸሐፊው የፍጥረታት ዕረፍት ገና ያላለቀና ሁሌም ያለ ነገር ነው። ነገር ግን ዕረፍቱ ምን ነበር? አለመሥራት ብቻ ነው? አይደለም፤ በሌላ መልኩ ስናየው እግዚአብሔር ሁሉ እየሠራ ነው፤ (ዮሐንስ 5:17)። እንግዲያስ እግዚአብሔር የመሠረተውና ሰዎች እንዲገቡበት የሚፈልገው ዕረፍት በእግዚአብሔርና በባረከቱ

ሐሴት የማድረግ ዕረፍት ነው። ይህ ዕረፍት ለእግዚአብሔር ሕዝቦች አሁንም ክፍት ነው፤ ታዲያ መንፈሳዊ ነው እንጂ ቁሳዊ አይደለም።

2. እግዚአብሔር ተስፋ ያደረገላቸውን የከነዓን ዕረፍት እሥራኤላውያን ሙሉ በሙሉ አልፈጸሙም። መጀመሪያ ባለማመናቸው ይህ ዕረፍት ከእነርሱ ተወሰደ። ምንም እንኳ ከነዓን ከገቡ በኋላ በከፊል ቢያርፉም (ኢያሱ 21:44)፤ እግዚአብሔር ያቀደው ፍጹም መንፈሳዊና ሥጋዊ ዕረፍት ግን አልተፈጸመም ነበር። ይህ በታሪክ ውስጥ እሥራኤላውያን ባላለፉዋቸው ጦርነቶችና የአለማመን ልቦን ደንዳናነት ይታያል። ይህ እውነት በመጽሐፍ ቅዱስም የተደገፈ ነው። በመዝ. (95) ላይ ዳዊት እሥራኤላውያን ወደ ከነዓን ምድር ከገቡ ከ400 ዓመት በኋላ ይህ ዕረፍት ለእግዚአብሔር ልጆች አሁንም ገና ክፍት እንደሆነ ይገልጻል።

3. ይህ የእግዚአብሔር ዕረፍት በእርሱ ለሚያምኑና ትዕዛዙን ለሚጠበቁ ሁሉ ሁሌም ክፍት ነው። ለዚህም ነው የዕረፍቱ ግብዣ ቭላዛሬህ የተባለው። በማናቸውም ጊዜ አንድ ሰው ወደ እግዚአብሔር በእምነትና በታዛዥነት ከቀረበ እግዚአብሔር ተስፋ የሰጠውን ዘላለማዊ ዕረፍትና ሰላም ይሰጠዋል። ይህ ዕረፍትና ሰላም በዚህች ሕይወቱ በከፊል ተፈጻሚነት ያገኛል። በኃጢአት እና በሞት ከመስጋት ያርፋል። እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር በመሆኑ የሚሰማው ደስታ አለ። ይህ ዕረፍት «የሰንበት ዕረፍት» ነው የሚባለው፤ ምክንያቱም የተመሠረተው በአካል ወደ ከነዓን በመግባት ላይ ሳይሆን እግዚአብሔር በፍጥረት ጊዜ ካረፈው የሰንበት ዕረፍት ጋር በመመሳሰሉ ነው።

4. ለክርስቲያኖች በመጨረሻ የሚሰጠው ዕረፍት የሚገኘው በመንግሥተ ሰማያት ብቻ ነው። እዚያ እግዚአብሔር ተስፋ የሰጣቸው ነገሮች በሙሉ ይፈጸማሉ። ከችግሮቻችን ሁሉ እውነተኛ የሆነ ዕረፍት ይሆንልናል። ጸሐፊው በዚያን ጊዜ እግዚአብሔር በፍጥረት በኋላ እንዳረፈ ሁሉ እኛም ምድራዊ ከሆነው ሥራችን እናርፋለን ነው የሚለው፤ (ራዕይ 14:13)።

በዕብራውያን 4:1-10 ላይ ያለው ትልቁ ግስጠንቀቂያ ክርስቲያኖች እግዚአብሔር ተስፋ ወደ ሰጠው ዕረፍት ለመግባት ጥንቃቄ ማድረግ አለባቸው ነው የሚለው። ይህ ዕረፍት በቅጽበት የምናገኘው ነገር ባይሆንም በቀላሉ ባለመታዘዝና ባለማመን ልናጣው የምንችለው ነገር ነው። ይህ ዛሬ ለእኛ በጣም አስፈላጊ የሆነ ግስጠንቀቂያ ነው። ብዙዎቻችን ያደግነው በክርስቲያን ቤተሰቦች መካከል በመሆኑ ወላጆቻችን ክርስቲያኖች ስለሆኑ እኛም ክርስቲያኖች ነን ብለን ልናስብ እንችላለን። ነገር ግን የተሳሳተ እምነት ነው። ኢየሱስ ክርስቶስን በግላችን ማመንና እርሱን ደስ የሚያሰኝ የታዛዥነት ሕይወት ልንኖር ይገባል። ለእግዚአብሔር እስከ መጨረሻው ድረስ ታማኝ በመሆን የእምነታቸውን እውነተኛነት የሚያሳዩ ብቻ ናቸው እግዚአብሔር ተስፋ ወደ ሰጠው ዕረፍት ሊገቡ የሚችሉት። ዓለምን ለመከተል ወይም ወደ ሌላ ሃይማኖት ለመግባት የምናደርገው ማናቸውም ዓይነት ጥረት እግዚአብሔር የሰጠንን ዕረፍት ትተን በኋላ የምንፀፀትበት ነገር ይሆናል።

16ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በክርስቲያን ቤተሰብ ውስጥ ነው ያደገሰው?

ለ) ከሆነ ኢየሱስን እንደ ግል አዳኝህ የተቀበልከው መቼ ነው?

ሐ) በክርስቲያን ቤተ ሰብ ውስጥ ካላደክ በእግዚአብሔር ላይ ባላቸው የግል እምነታቸው ከመታመን ፈንታ በወላጆቻቸው እምነት ላይ የሚታመኑ ሰዎች ታውቃለህ?

አራተኛ ቀን፡- ዕብራውያን 4: 11-13

እውነተኛ የሆነ ክርስትና ሰዎች በቀላሉ ሊከተሉት የሚችሉት በሰዎች የተለመደ ሃይማኖት አይደለም። ለመለወጥ ሳንሻ ዝም ብለን በአፋችን በኢየሱስ እናምናለን ማለትም አይደለም። በምትኩ ክርስትና ከእኛ ጠንከር ያለ ሥራ የሚጠበቅ ነው። ጳውሎስ እንዳለው ሁልጊዜ በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ ደኅንነታችንን መፈጸም አለብን፤ (ፊል. 2: 12-13)። ይህም እራሳችንንና የቤተ ክርስቲያናቸችን ምዕመናን በተመለከተ ልንጠይቅ የሚገባው ጥያቄ «በዙዎች እነዚህ ክርስቲያኖች ናቸው ይላሉ ወይ? የሚል ጥያቄ አይደለም ማለት ነው። ነገር ግን ምን ያህሉ ናቸው በእምነታቸው እያደጉ ክርስቶስን ወደ መምሰል የተቃረቡ? ብለን ነው መጠየቅ ያለብን። እውነተኛ እምነት የሚለካው በምንናገረው ነገር ወይም በመጽሐፍ ቅዱስ እውቀታችን አይደለም። እውነተኛ እምነት የሚለካው ምን ያህል ኢየሱስን በመምሰሳችንና እስከ መጨረሻው ድረስ እምነታችንን በታማኝነት በመጠበቃችን ነው። አሁንም የዕብራውያን ጸሐፊ ፈተናዎቻቸውን ሁሉ ተቋቁመው ቀላሉን መንገድ ከመውሰድና ክርስትናን ከመካድ እንዲቆጠቡ ያበረታታቸዋል። ለፍርድ እግዚአብሔርን በሚቀርቡበት ጊዜ ውጤቱ ምን እንደሚሆን በመጥቀስም ያስጠነቅቃቸዋል።

17ኛ ጥያቄ፡- ዕብራውያን 4: 11-13 አንብብ።

ሀ) ክርስቲያኖች ምን እንዲያደርጉ ነው የታዘዙት?

ለ) የእግዚአብሔር ቃል ኃይል በእንዴት ዓይነት ሁኔታ ነው የተገለጸው?

ሐ) የእግዚአብሔር ቃል በሰዎች ሕይወት ላይ ምን ዓይነት ተፅዕኖ ነው ያለው?

መ) እነዚህ ቁጥሮች ድርጊታችንንና ሐሳባችንን ከእግዚአብሔር ለመደበቅ ያለንን ችሎታ በተመለከተ የሚናገሩት ነገር ምንድን ነው?

እምነታቸውን በእርሱ ላይ ላደረጉ ለእግዚአብሔር ልጆች በሙሉ ነው ይህ የዘላለማዊ ደኅንነት ተስፋ የተሰጠው። ሆኖም እግዚአብሔር ወደ መንግሥተ ሰማያት የሚወስደው መንገድ ቀላል ይሆናል ብሎ ቃል አልገባልንም። እንዲያውም እግረ መንገዱን በዙ አደገኛ የሆኑ ነገሮች አሉት። አንድ ክርስቲያን የመንፈሳዊ ሕይወቱ ዕድገት ላይ ትኩረት ሳይሰጥ ዝም ብሎ በየሳምንቱ ቤተ ክርስቲያን ቢመጣ በቂ አይሆንም! ክርስቶስን ወደ መምሰል ደረጃ ለማድግ የማያቋርጥ ሥራና ያላሰለሰ የግል ጥረት ያስፈልጋል። ስለዚህም የዕብራውያን ጸሐፊ ለክርስቲያኖቹ ያለውን ሐሳብና

ጭንቀት በዚህ መልኩ ጠቅላላ አድርጎ ያስቀምጠዋል። በአንድ መልኩ የእግዚአብሔርን ዘላለማዊ የበረከት ተስፋ (ዕረፍት የተባለው) እፈታቸው በማስቀመጥ እስከ ምድራዊ ሕይወታቸው ፍጻሜ ድረስ ለእግዚአብሔር ታማኝ ሆነው ለመገኘት እንዲታገሉ ያበረታታቸዋል። በሌላ መልኩ ደግሞ በእሥራኤላውያን ሕይወት ውስጥ የታየውን ዓይነት አለመታዘዝ በሕይወታቸው ከተለገመዱ ያንን ዕረፍት ወደ ግጣት እንደሚመራቸው ያስጠነቅቃቸዋል። በሌላ አነጋገር ወደ መንግሥተ ሰግያት ሳይሆን ወደ ገሃነመ እሣት ነው የሚሄዱት።

የእግዚአብሔር ልጆች ሕይወታቸውን እንዲመረምሩና ለእግዚአብሔርም ታማኞች ሆነው እንዲጸኑ ሊያደርጋቸው የቻለው ሌላው ምክንያት ደግሞ በሕይወታቸው የእግዚአብሔር ቃል በመሥራቱና በቅርብ ከእግዚአብሔር በደረሰባቸው ፍርድ ምክንያት ውስጥ ነው።

ምንም እንኳ እግዚአብሔር ቃሉን እንደሌላው መጽሐፍ ቢጽፍም መጽሐፍ ቅዱስ በድን ሳይሆን ሕያውና የሚሠራ ነው። በምድር ላይ ካሉት መጻሕፍት እንደ መጽሐፍ ቅዱስ ለሕይወታችን የሚያስፈልገን መጽሐፍ የለም። ስለ ችግሮቻችንና በዓለም ላይ ስላለው ችግር እንደ መጽሐፍ ቅዱስ መልስ የሚሰጥ መጽሐፍ የለም። የእግዚአብሔር ቃል በመሆኑም ልክ እንደ እግዚአብሔር ሕያውና የሚሠራ ነው።

18ኛ ጥያቄ፡- ኢሳይያስ 55: 11 እና ኤርምያስ 23: 29 አንብብ። እነዚህ ጥቅሶች ስለ እግዚአብሔር ቃል የሚናገሩት ነገር ምንድን ነው?

የእግዚአብሔር ቃል ሁለት አፍ ካለው ሰይፍ ጋር ይነፃፀራል። በዚህ ጥቅስ ላይ ትኩረት የተሰጠው በሰይፉ የጥፋት ሥራ ላይ ሳይሆን በሰይፉ ስለት ላይ ነው። ሰው ሊሠራው ከሚችለው ማንኛውም ዓይነት የስለት መሣሪያ የበለጠ ስለት ያለው ነው። ጸሐፊው በጣም ስለት ያለውና ሰዎች ሊደርሱባቸው የማይችሉባቸውን ውስጣዊ ክፍሎች የሚደርስና የሚለያይ ነው ይለዋል። መንፈስና ነፍስ በጣም የተጣበቁ ነገሮች በመሆናቸው እነርሱን ለመለየት አይቻልም። የሚታዩም ነገሮች አይደሉም። ጅማትና ቅልጥምም እንደዚሁ የተጣበቁ ነገሮች ናቸው። ይህም ሆኖ የእግዚአብሔር ቃል ለሌሎችና ለራሳችን የማይታዩ የሕይወታችን ክፍል ውስጥ በመግባት ወደ ብርሃን ያወጣቸዋል።

አንዱ ዋነኛ የሆነው የእግዚአብሔር ቃል ሥራ በሕይወታችን ውስጥ ያለውን ችግር ለእኛ ማሳየት ነው። የእግዚአብሔር ቃል እርኩስ የሆነውን ሥራችንን ብቻ አይደለም የሚገልጸው ከሌሎች ሰዎች ዓይን የተሰወረውን ሐላባችንንና አመለካከታችንንም ጭምር ነው የሚያወጣው። ብዙ ጊዜ እንደ ክርስቲያን ትኩረት የምናደርገው በሰዎች ውጫዊ ምግባር ላይ ነው። ነገር ግን እግዚአብሔር ብዙ ትኩረት የሚሰጠው ልብ ላይ ነው። እኛ ስላለን አመለካከትና አስተሳሰብ በጣም ያስባል። ስለዚህም ከመጥሩ አስተሳሰብና ዕቅድ ተነሥተን አንድ ጥሩ ነገር ብንሠራ እንኳ እግዚአብሔር ስለዚህ ይፈርድብናል። በሌላ አነጋገር በንፁህ አስተሳሰብ ተነሥተን ስሕተት ያለው ነገር እንኳ ብንሠራ እግዚአብሔር ስለሚረዳው በሠራነው ሥራ ይባርክናል።

19ኛ ጥያቄ፡ - ሀ) እንዴት ነው ይህ ብዙ ክርስቲያኖች በሕይወታቸው ትኩረት ከሚሰጡት ነገር ለየት የሚለው?

ለ) አንድ ክርስቲያን በተሳሳተ አስተሳሰብ ተነሥቶ ትክክል የሆነ ነገር ሊሠራ የሚችልባቸውን ሁኔታ ምሳሌዎች በመስጠት ግለጽ።

ሐ) አንድ ክርስቲያን አንዳንድ ነገሮችን ከበኋ አስተሳሰብ ተነሥቶ ሲያደርጋቸው ነገር ግን በሌሎች ዘንድ እንኳ እንደ ስሕተት ሊቆጠሩ የሚችሉ ምሳሌዎች ስጥ።

የእግዚአብሔር ቃል አያዳላም። ደግሞ ሆነን ሀብታም ምንም ችግር የለውም ልባችንን በእግዚአብሔር ፊት በግልጽ በመክፈት ይፈርድብናል።

አማኞች እግዚአብሔርን ሊያቃሉ እንደማይችሉ መረዳት አለባቸው። በልባችን ውስጥ የተደበቁት ነገሮችና ፍጥረታት በሙሉ በእግዚአብሔር ፊት የተገለጡ ናቸው። ከሌሎች ሰዎች ዐይን አንዳንድ ነገሮችን ልንደብቅ እንችላለን፤ እግዚአብሔር ግን አይቃለልም። አንድ ቀን አስተሳሰባችንና ሥራችን በእግዚአብሔር ፊት ይመረመርና መልስ የምንሰጥበት ቀን ይመጣል፤ (1ቆሮ.4:5)። በእርሱ ፊት እራታችንን እንደሆንን ነው የሚቆጠረው።

20ኛ ጥያቄ፡ - ቅዱስ ሕይወት ስለ መኖር ይህ የሚሰጠን ማስጠንቀቂያ ምንድን ነው?

ከዚህ ትምህርት ብዙ ጠቃሚ የሆኑ ትምህርቶችን ልንማር እንችላለን። በመጀመሪያ ሥራችንን ብቻ ሳይሆን አስተሳሰባችንንም ጭምር መመርመር እንዳለብን እንማራለን። እንደ ትዕቢት፣ ጥላቻ፣ ቅናት፣ ወዘተ... ያሉትን ድብቅ ነገሮች መመልከት ይኖርብናል። ምንም እንኳ ከበኋ ምግባር ጋር ቢታከሉም እነዚህ ነገሮች በእግዚአብሔር እንደ ኃጢአት ነው የሚቆጠሩት። ሁለተኛ፤ በእግዚአብሔር ተጠያቂዎች መሆናችንን በመገንዘብ እንድንኖር ያስተምረናል። እግዚአብሔር እንደ ሙሴና ኢየሱስ ታማኞች እንድንሆን ይፈልጋል። ታማኞች ነን?

21ኛ ጥያቄ፡ - እነዚህ መመሪያዎች በምን ዓይነት ሁኔታዎች የክርስቲያንን ሕይወት ሊቀይሩ እንደሚችሉ በዝርዝር ጻፍ።

አምስተኛ ቀን፡ - የዚህን ሳምንት ትምህርት ከልስና ለሳምንታዊው ስብሰባ ዝግጁ ሁን።

ሳምንታዊው ስብሰባ

1. ሳምንታዊው የአምልኮ ጊዜ

2. ጸሎት

3. ክለሳ

4. የውይይት ጊዜ፡ -

ሀ) 1. አንዳንድ በኢትዮጵያ የሚታወቁ የክርስቲያን መሪዎችን ስም በዝርዝር ጻፍ።

2. አንዳንድ ሰዎች ኢየሱስን ከሚከተሉት በላይ እነሱን ይከተሏቸዋል?

3. ለምንድን ነው ይህ አደገኛ የሚሆነው?

4. ዐይኖችን በኢየሱስ ላይ ብቻ እንዲሆን የምናደርገው እንዴት ነው?

5. ይህ ምን ማለት ነው?

ለ) አንድ ታማኝ የቤተ ክርስቲያን መሪ ምን ዓይነት ባህርይ እንዳለው ግለጽ።
ድርጊቱን፣ መንፈሳዊ ሕይወቱን እንዲሁም በጓደኞቹ፣ በቤተሰቦቹ፣
በእግዚአብሔር፣ በሥራው አካባቢ ያለውን አኗኗር በተመለከተ ምን ዓይነት
ባህርይ ነው ያለው?

ሐ) 1. ለምንድነው ብዙ ክርስቲያኖች ወደ ዓለም የሚመለሱት?

2. በተወሰነ ጊዜ ውስጥ ከክርስቲያኖች ጋር ቢገናኙ በእምነታቸው ጸንተው
እንዲቆሙ ሊረዳቸው የሚችለው እንዴት ነው?

3. ቤተ ክርስቲያን በውስጧ ያሉ ክርስቲያኖች የበለጠ ተገናኝተው እንዲበረታቱ
ልታደርግ የምትችለው እንዴት ነው?

መ) 1. በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉ አንዳንድ ሰዎች ራሳቸውን ዳግም እንደተወለዱ
የሚቆጥሩ አሉ?

2. ለምንድን ነው ይህ ስሕተት የሆነው?

3. ለምንድን ነው የእግዚአብሔር ቃል ለደገነነታችን እንድንኖርና እንድንተጋ
የሚነግረን? ይህ ሐሳብ ጳውሎስ ደገነነት በፀጋ ነው ብሎ ካስተማረው
ትምህርት ጋር ሊነፃፀር የሚችለው እንዴት ነው?

ሠ) 1. የእግዚአብሔር ቃል ስሕተቶቻችንን ወደ ብርሃን የሚያወጣቸውን የተለያዩትን
መንገዶች ዘርዝረህ ጻፍ።

2. በምን ዓይነት መንገዶች ነው በልባችን ውስጥ ያለው ሐሳብ ከድርጊታችን
የሚበልጠው?

3. አንድ ሰው ከቃላት ዕቅድ ተነሣሥቶ እንዴት ትክክል የሆነ ድርጊት ሊፈጽም
እንደሚችል ምሳሌዎች በመስጠት አስረዳ።

5. ጸሎት